

**S E N T I N Ţ Ă**  
**În numele Legii**

26 ianuarie 2026

municipiul Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)  
Instanţa de judecată în componenţă:  
Preşedintele şedinţei, judecătorul  
Grefieri

Vasilisa Muntean  
Bejan Irina, Tofan Cristina, Harabagiu Ana,  
Oxana Garştea, Tcaci Cristian, Glazunov

Liuba,

Dascaluic Cristina, Bantuş Emilia

cu participarea:  
procurorului  
apărătorului  
inculpatului

Iapără Gheorghe  
Spînu Ludmila  
Efros Vasile \*\*\*\*\*

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a  
lui

**Efros Vasile \*\*\*\*\***, născut la \*\*\*\*\*, IDNP  
\*\*\*\*\*, originar din \*\*\*\*\*, domiciliat în\*\*\*\*\*,  
moldovean, cetăţean al Republicii Moldova,  
studii superioare, supus militar, căsătorit, 3  
copii minori la întreţinere, nu se află la  
evidenţa medicului narcolog şi psihiatru,  
angajat în calitate de \*\*\*\*\*, anterior  
nejudecat, -

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal al RM, -

Cauza penală în privinţa cet. Efros Vasile \*\*\*\*\* a parvenit în instanţa de judecată la data de  
23 octombrie 2019 în procedura judecătorului Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), Păduraru  
Irina.

Potrivit ordinului nr.128 din 01 martie 2022 cu privire la acordarea concediului parţial plătit  
pentru îngrijirea copilului, judecătorului Irina Păduraru i s-a acordat concediu parţial plătit pentru  
îngrijirea copilului până la atingerea de către copil a vârstei de 3 ani, începând cu data de  
01.03.2022 şi până la data de 12.12.2024 inclusiv, circumstanţă care exclude participarea ultimei  
la examinarea respectivei cauze penale, cauza penală fiind repartizată repetat spre examinare la  
data de 30 martie 2022 judecătorului Vasilisa Muntean, primită în procedură la data de 04 aprilie  
2022, sentinţa integrală pronunţată la 26 ianuarie 2026.

Procedura de citare legală executată.

**a c o n s t a t a t:**

Efros Vasile \*\*\*\*\* în primăvara anului 2010, acționând în scopul primirii unei sume de bani ce nu i se cuvin, aflându-se în preajma oficiului SRL "Mobvaro-M", situat pe str. Calea Ieșilor 10, autocaracterizându-se drept activist politic și jurist care face parte din anturajul unor persoane influente în cercurile politice din țară, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, a pretins de la directorul companiei SRL "Mobvaro-M", Valeriu Benderschi suma de 25 000 euro (ce constituie echivalentul a 424 500 lei, conform cursului oficial mediu de schimb în perioada 01.03.2010 - 31.05.2010 și potrivit prevederilor art.126 alin.(1<sup>1</sup>) Cod Penal, reprezintă proporții deosebit de mari), pentru a influența judecătorii și procurorii în gestiunea cărora erau cauzele penale și civile privind înstrăinarea ilegală a 7 imobile ce au aparținut SA "Ex-Prod-Trans", ca în termen de 6 luni de zile să fie finalizate cauzele respective în favoarea lui Valeriu Benderschi, astfel încât să fie redobândită proprietatea asupra celor 7 imobile, care au fost achiziționate de la Agenția Proprietății Publice de către întreprinderea SRL "Mobvaro-M".

În continuare, tot în primăvara anului 2010, Vasile Efros susținând în continuare că are influență asupra procurorilor și judecătorilor, pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, a primit banii preținși de la Valeriu Benderschi în sumă de 25 000 euro, care au fost transmiși în 2 tranșe, și anume: prima tranșă în sumă de 10 000 euro a fost transmisă în oficiul SRL "Mobvaro-M", situat pe str. Calea Ieșilor 10, of.109, mun. Chișinău prin intermediul contabilei Șchiopu Elena, iar a doua în sumă de 15 000 euro, în mașina personală a cet. Benderschi Valeriu în preajma clubului sportiv "Niagara", situat pe str. Ghidighici 5, mun. Chișinău.

Astfel, inculpatului Efros Vasile \*\*\*\*\* i se impută că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal al RM – pretinderea și primirea, personal de bani în proporții deosebit de mari, pentru sine și pentru alte persoane, de către persoana care susține că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale.

În ședința de judecată acuzatorul de stat, procurorul Iapără Gheorghe, considerând că vinovăția inculpatului a fost dovedită, a solicitat de a-l recunoaște pe Efros Vasile \*\*\*\*\* vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Codul Penal și de a-l libera de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție. În temeiul art.106 alin.(2) lit.a) Cod Penal al RM, solicită confiscarea din contul inculpatului Efros Vasile \*\*\*\*\* a sumei de 25 000 euro, ca fiind rezultată din comiterea infracțiunii. Mijloacele materiale de probă și documentele anexate a le păstra la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării acesteia.

Apărătorul inculpatului, avocatul Spînu Ludmila a menționat că învinuirea adusă lui Efros Vasile \*\*\*\*\* nu și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, or martorul Benderschi Valeriu, care este și denunțatorul, nu a enunțat decât fraza de a rezolva problema, care anume nu a identificat. Apărarea pledează pentru nevinovăția lui Efros Vasile, or probele examinate în instanța de judecată nu pot în mod direct să constate fapta prevăzută la art.326 alin.(3) Cod Penal al RM, deoarece o parte din probele acuzării le consideră de drept nule, or sunt administrate contrar normelor CPP al RM, iar cealaltă parte a probelor prezentate și susținute în învinuire în acest capăt de acuzare sânt insuficiente, irelevante și chiar contradictorii.

Cu referire la nulitatea probelor indică că urmărirea penală în prezenta cauză a fost pornită la data de 22.07.2018, fiind emisă în acest sens ordonanța de pornire a procesului penal. Nemijlocit în ordonanța de pornire a urmăririi penale (f.d.1), dar și în ordonanța privind fixarea termenului

urmăririi penale din 22.08.2018, dispusă de procurorul delegat în Procuratura anticorupție Ala Căuș (f.d.4) s-a indicat expres că potrivit denunțului cet. Benderschi Valeriu s-a stabilit că în cadrul discuției petrecute în primăvara anului 2010 între directorul SRL "Mobvaro-M", Benderschi Valeriu cu cetățeanul RM, Efros Vasile \*\*\*\*\*, referitor la procesele civile și penale, legate de achiziția pachetului de acțiuni emise de SA "EX-Prod-Trans" și înstrăinarea ilegală a celor 7 imobile, Efros Vasile, autocaracterizându-se drept activist politic, jurist și totodată, care face parte din anturajul unor persoane influente în cercurile politice din țară, a declarat că contra sumei de 25 000 euro poate influența judecătoria și procurorii care se ocupă de examinarea cazurilor privind înstrăinarea ilegală a celor 7 imobile a SA "Ex-Prod-Trans" și în termen de 6 luni de zile, Benderschi Valeriu va redobândi proprietatea asupra bunurilor achiziționate de la Agenția Proprietății Publice prin intermediul întreprinderii sale SRL "Mobvaro-M".

Astfel, în primăvara anului 2010 banii în sumă de 25 000 euro au fost transmiși în două rate, prima în sumă de 10 000 euro, fiind transmisă în oficiul SRL "Mobvaro-M", situat pe strada Calea leșilor 10, of.109, mun. Chișinău, iar a doua în sumă de 15 000 euro, în mașina personală a cet. Benderschi Valeriu, în preajma clubului sportiv "Niagara", situat pe str. Ghidighici 5, mun. Chișinău.

Luând în considerație că din materialele acumulate rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal.

Concomitent, la data de 24.08.2018 s-a dispus prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție retragerea cauzei respective din gestiunea OUP CNA și transmiterea ei pentru continuarea urmăririi penale Procuraturii Anticorupție.

La data de 21.11.2018 s-a dispus prin ordonanță recunoașterea în calitate de bănuît a lui Efros Vasile în comiterea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal. În ordonanța în cauză se reiterează același eveniment stabilit în ordonanța de pornire a urmăririi penale.

La data de 23.11.2018 s-a dispus prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) la demersul procurorului autorizarea aducerii la cunoștință bănuîtilui Efros Vasile a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît a lui Efros Vasile în comiterea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal pe un termen de 30 de zile.

La data de 20.12.2018 s-a dispus prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) la demersul procurorului autorizarea aducerii la cunoștință bănuîtilui Efros Vasile a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît a lui Efros Vasile în comiterea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal pe un termen de 30 de zile cu calcularea termenului din data de 22.12.2018.

La data de 21.01.2019 s-a dispus prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) la demersul procurorului autorizarea aducerii la cunoștință bănuîtilui Efros Vasile a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît a lui Efros Vasile în comiterea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal pe un termen de 30 de zile din momentul expirării termenului autorizației anterioare.

La data de 19.02.2019 s-a adus la cunoștință bănuîtilui Efros Vasile ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît a lui Efros Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal din 21.11.2018 și audiat în această calitate.

La data de 18.02.2019 s-a dispus prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Vladislav Bobrov recunoașterea în calitate de învinuit a lui Efros Vasile în comiterea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal, act comunicat la 19.02.2019, iar la data de 11.11.2019 s-a dispus prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, Andrei Băieșu

completarea învinuirii lui Efros Vasile în comiterea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal.

Indică că în ordonanța de punere sub învinuire și ordonanța de completare a învinuirii, repetat, s-a indicat identic asupra faptului comiterii de către Efros Vasile a infracțiunii menționate, dar și același conținut faptic al învinuirii, invocat și în ordonanța de pornire a urmăririi penale (f.d.1), dar și în ordonanța privind fixarea termenului urmăririi penale din 22.08.2018, dispusă de procurorul delegat în Procuratura anticorupție, Ala Căuș (f.d.4).

Luând cunoștință de conținutul ordonanței de pornire a urmăririi penale (f.d.1), dar și a ordonanței privind fixarea termenului urmăririi penale din 22.08.2018, dispusă de procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Ala Căuș (f.d.4), constată că organul de urmărire penală a stabilit o bănuială rezonabilă a lui Efros Vasile în comiterea infracțiunii incriminate încă la etapa pornirii procesului penal, mai corect spus, la etapa emiterii unei ordonanțe de pornire a unei cauze penale și a ordonanței de fixarea termenului urmăririi penale, astfel că statutul de bănuít al acestuia s-a inițiat odată cu emiterea acestei ordonanțe, adică din data de 22.08.2018, și nu din 21.11.2018, atunci când a fost emisă o ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuít a persoanei Efros Vasile.

Menționează că este alegerea OUP să recunoască dublu statutul de bănuít într-o cauză sau alta, însă observă că ordonanța de recunoaștere în calitate de învinuit a fost emisă la data de 18.02.2019, astfel că organul de urmărire penală - procurorul, în acest caz, a depășit termenul de 3 luni prevăzut de lege de ținere a cet. Efros Vasile în calitate de bănuít, fapt care generează nulitatea ordonanței de recunoaștere a acesteia în calitate de învinuit din 18.02.2019, în condițiile și ordinea prevăzută de art.251 Cod de procedură penală.

În acest context, menționează că prin încheierile Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 23.11.2018, 20.12.2018, 21.01.2019 nu s-a dispus autorizarea aducerii la cunoștință bănuítului Efros Vasile a ordonanțelor de pornire a urmăririi penale (f.d.1), dar și a ordonanței privind fixarea termenului urmăririi penale din 22.08.2018.

Menționează că în conformitate cu prevederile art.63 Cod de procedură penală, în cazurile în care a fost pornită urmărirea penală împotriva unei anumite persoane, din momentul respectiv se va considera că această persoană deține calitatea de bănuít, indiferent de faptul dacă a fost sau nu dată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuít.

Prin urmare, cu referire la caz, reține că procurorul a omis termenul de 3 luni, stabilit ca termen-limită de art.63 alin.(2) și (5) Cod de procedură penală, pentru punerea sub învinuire a cet. Efros Vasile, fapt care constituie o încălcare esențială a legii procesual-penale și afectează drepturile și interesele legitime ale acestuia.

Este indicat expres din conținutul ordonanței de pornire a urmăririi penale din 22.08.2018 și a ordonanței de fixare a termenului urmăririi penale din 22.08.2019 emise în cauza nr. 2018970589, inclusiv în privința persoanei fizice indicate nominal - Efros Vasile \*\*\*\*\*.

Consideră importat de a menționa că procurorul a condus urmărirea penală în prezenta cauză, mai mult a prelungit conștient termenul urmărirea penală, luând cunoștință cu materialele cauzei și cunoștea cu certitudine împrejurările cazului. Astfel, se reține că a neglijat și prevederile art.230 Cod de procedură penală, potrivit cărora termenele în procesul penal sunt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual (art.63 Cod de procedură penală - termenul de 3 luni) este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia, impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Mai indică că a reținut circumstanțe ce impun constatarea nulității ordonanței de

recunoaștere în calitate de bănuیت a cet. Efros Vasile din 21.11.2018, deoarece intervin și sunt aplicabile prevederile art.230 și art.251 Cod de procedură penală, care reglementează desfășurarea procesului penal, încălcări care atrag nulitatea actului procedural, deoarece s-a admis o încălcare a normelor imperative ale procesului penal, care nu poate fi înlăturată decât prin anularea ordonanței indicate.

Principiul contradictorialității (art.24 Cod de procedură penală) și egalității părților în procesul penal, raportat la art.63 Cod de procedură penală, presupune că termenul de 3 luni este guvernat de către procuror, căruia îi aparține dreptul și obligația de punere sub învinuire în acest termen a persoanei bănuite de săvârșirea vreunei infracțiuni. Dacă în acest termen nu se întreprinde această acțiune procesuală, după expirarea lui apare un drept deja al bănuitului - dreptul de a solicita scoaterea sa de sub urmărire penală ori încetarea procesului, având temeiul de a considera că Statul, în persoana procurorului, nu l-a găsit implicat în săvârșirea infracțiunii.

Acest drept al bănuitului reiese și din stipularea art.230 Cod de procedură penală, în conformitate cu care, dacă un drept procesual nu s-a exercitat într-un anumit termen, atunci el se consideră pierdut (dreptul procurorului de a-l pune sub învinuire într-un termen concret stabilit de lege).

Concluzionând asupra stării de fapt referitor la prevederile art.230 și art.251 Cod de procedură penală, în conformitate cu care nerespectarea termenului impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat, se rezumă că ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuیت pe numele lui Efros Vasile din 21.11.2018 este nulă în virtutea faptului că a fost emisă peste termenul - limită de 3 luni de menținere a lui în calitate de bănuیت, urmând să fie declarate nule inclusiv toate celelalte acțiuni și acte procedurale întreprinse/emise ulterior și dispusă scoaterea acestuia de sub urmărire penală.

Relatează și despre faptul că urmărirea penală *in personam*, se dispune doar în cazul în care există indici suficienți pentru a fundamenta bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta ce întrunește indicii unei infracțiuni. În speța dată, existența unor suspiciuni rezonabile privind comiterea unei presupuse infracțiuni imputate reclamantului Efros Vasile, la momentul dispunerii începerii urmăririi penale, rezultă nemijlocit din ordonanța de pornire a urmăririi penale.

În speță, omiterea de către procuror a obligației procedurale pozitive de a-l recunoaște pe Efros Vasile în calitate de bănuیت, imediat ce i-au devenit cunoscute motivele plauzibile de a o bănuї de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal, în respectiva cauză penală, mai ales după ce prin actele procedural aduse la cunoștință și acțiunile organului de urmărire penală acest statut a devenit evident, a condus la încălcarea dreptului garantat la art.63 Cod de procedură penală, de a beneficia de statutul de bănuیت din momentul ce o "bănuială rezonabilă" în privința acestuia va fi formulată în cadrul unui proces penal, inclusiv în cadrul procedurilor desfășurate în privința sa.

Încălcarea termenului de menținere a persoanei în calitate de bănuیت, care trebuie să fie calculat de la momentul informării despre faptul că este urmărit pentru comiterea unei presupuse crime (din ordonanța de pornire a procesului penal) și emiterea ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuیت, după expirarea termenului de 3 luni, de la momentul informării persoanei despre faptul că este de fapt urmărit într-o procedură penală, constituie trucări procesuale, admise pentru a evita aplicarea normelor procesuale imperative a prevederilor art.63, art.230 și art.251 Cod de procedură penală, iar scopul este de a frauda garanțiile procedurale acordate în calitate de bănuیت, situație care determină încălcarea gravă a dreptului acesteia la un proces echitabil în sensul art.6 din Convenție.

Apărătorul reiterează că, în speță, urmărirea penală fiind pornită *in personam*, calitatea de bănuț a lui Efros Vasile a devenit cunoscută organului de urmărire penală în momentul dispunerii începerii urmăririi penale. Însăși ordonanța de pornire a urmăririi penale reprezintă în esență un act procedural care atestă bănuțeli privind pretinsa comitere a infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal de către Efros Vasile, acuzațiile aduse în ordonanța de pornire a urmăririi penale și din ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, învinuit fiind identice.

Apărarea menționează că omiterea de către procuror a termenului expres reținut de lege nu poate fi atribuit la o situație ce ar fi temei de justificare și a avut posibilitatea recunoașterii în calitate de învinuit fără a pierde termenul legal al acestei acțiuni.

În speță, încălcările prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal admise la adoptarea ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit din 18.02.2019 nu pot fi înlăturate decât prin anularea acesteia. Or, încălcarea drepturilor reclamantului în sensul garantat la art.6 din CEDO, constituie un viciu fundamental de procedură care afectează legalitatea actului, lichidarea încălcărilor de lege enunțate urmând a fi puse în sarcina procurorului, reținându-se atribuțiile acestuia în ceea ce privește exercitarea controlului legalității actelor și acțiunilor organului de urmărire penală ce țin de exercitarea nemijlocită a urmăririi penale.

Curtea Supremă de Justiție în mai multe cauze penale a interpretat favorabil persoanei inculcate prevederile care se referă la momentul din care trebuie să fie calculat termenul de 3 luni în raport cu o persoană bănuță de comiterea unei fapte pretinse a fi prejudiciabile, pronunțând decizii irevocabile prin care ordonanțele de punere sub învinuire emise cu încălcarea termenului de ținere a persoanei în calitate de bănuț/învinuit au fost declarate nule, iar procesul penal a fost încetat.

Cu referire la faptul că probele sunt insuficiente, irelevante și contradictorii, menționează apărătorul că momentul de start al relatărilor constituie faptul că declarațiile martorului Benderschi Valeriu depuse în instanța de judecată în calitate de probă a acuzării, acestea fiind contradictorii și confuze în raport de fabula formulată de acuzator în actul de învinuire. Este evident că a fost inventată o speță cu prietenii care i-au oferit împrumut, cu angajații implicați în pretinsa predare a sumelor de bani (este vorba de Șchiopu Elena, care a declarat că concubinul ei este tot cu numele Benderschi, este din același sat cu Benderschi Valeriu și este tot angajat al întreprinderii SRL "Mobvaro-M") și folosită treaba cu multiplele procese în care a fost implicată SRL "Mobvaro-M".

Mai remarcă o chestiune foarte importantă și anume acuzarea invocă o situație de fapt: *"referitor la procesele civile și penale, legate de achiziția pachetului de acțiuni emise de SA "EX-Prod-Trans" și înstrăinarea ilegală a celor 7 imobile"*, fapt ce nu a fost enunțat de martorul Benderschi Valeriu în cadrul audierii în instanța de judecată. Ultimul a declarat despre rezolvarea problemei, fără a o identifica, iar la multiplele întrebări pe care le-a adresat în cadrul audierii ultimului cu referire la identificarea circumstanțelor respective, Benderschi Valeriu a repetat de câteva ori "pentru a rezolva problema", care și cine nu a specificat. Mai mult, nici în materialele prezentei cauze penale nu este identificată așa-zisa "problemă" pe care trebuia să o rezolve chipurile Efros Vasile. Este inexplicabilă poziția acuzării prin faptul că nu a fost cert indicată "problema ce urma a fi rezolvată", or acest fapt este conținutul componentei de infracțiune incriminate.

Reține că scopul infracțiunii prevăzute la art.326 Cod Penal al RM este unul special și cunoaște următoarele patru forme alternative:

1) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea

funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

2) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

3) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită;

4) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme. Pentru existența infracțiunii specificate la art.326 Cod Penal al RM, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie. Despre care persoană este vorba în speța dată și ce atribuții avea aceasta nu este clar.

În același context, remarcă că Benderschi Valeriu a declarat că nu s-a adresat la CEDO, dar de fapt atât martorul Zamă Vitalii, cât și materialele cauzei înregistrează acest fapt. Astfel, martorul Zamă Vitalii a declarat că în anul 2010 a perfectat o cerere către CEDO din numele întreprinderii SRL "Mobvaro-M" la solicitarea lui Efros Vasile, contactând în acest sens cu Benderschi Valeriu. Prin urmare, nu era reală povestea cu procesele penale și civile, pe care chipurile trebuia să rezolve ceva Efros Vasile, or perioada 2010, așa cum se invocă și în actul de învinuire, era deja depășită cu procesele civile și era deja etapa perfectării unei cereri la CEDO.

Astfel, concluzionează că declarațiile martorului Benderschi Valeriu sunt în contradicție cu cele ale martorului Zamă Vitalie, dar și cu evenimentele invocate în acuzare.

De asemenea, accentuează că urmare a acestor declarații ale martorului așa-zis principal, acesta care a beneficiat de liberarea de răspundere penală pentru acțiunea de autodenunț. Inițial, Benderschi Valeriu invocă că o tranșă de bani au fost transmiși lui Efros Vasile prin intermediul unei angajate pe nume Galina, ulterior invocă un alt nume Șchiopu Elena.

La rândul ei, martorul Șchiopu Elena declară inițial că suma de bani i-a fost înmănată de către Benderschi Valeriu pentru a fi oferită lui Efros Vasile, dar mai apoi, probabil că suma de bani i-a fost transmisă de o angajată cu numele de Galina. Mai mult, din declarațiile acesteia a sesizat că în anul probabil 2017 a fost abordată de jurista întreprinderii SRL "Mobvaro-M" (din declarații: care în 2010 nu lucra la întreprindere, nu ține minte cum se numește și nu înțelege de unde aceasta cunoștea și relatea evenimentul cu predarea banilor lui Efros Vasile), să meargă la poliție pentru a relatea despre predarea banilor lui Efros Vasile. Conchide că jurista are numele de Bordeian Mariana, deoarece ultima fiind audiată în instanța de judecată, a declarat că este angajata întreprinderii SRL "Mobvaro-M" din anul 2016. Nu este clar cum aceasta cunoștea și dădea indicații martorului Șchiopu Elena ce să spună la poliție despre evenimentele din 2010, perioadă în care nu era angajată, probabil că a fost și ea regizoare la povestea dată.

Indică că nu va da o apreciere declarațiilor martorului Bordeian Mariana, or aceasta relatează despre evenimente de după anul 2016, irelevante conținutului juridic al infracțiunii incriminate, mai mult că mai face trimitere la izvorul informației - Benderschi Valeriu.

Apărătorul reține declarațiile martorului Godea Mihai care vorbesc despre acel statut al lui Efros Vasile de membru PLDM, genul activității ultimului și procedura potrivit căreia

problemele oamenilor erau gestionate și puse pe rolul juriștilor din partid. Totodată, martorul a declarat despre calitățile corecte morale ale lui Efros Vasile, rolul acestuia în activitățile din cadrul partidului. Nu cunoaște persoana pe nume Benderschi Valeriu, nu ține minte despre o întâlnire cu acesta, toate întâlnirile de lucru aveau loc la sediul partidului și nu prin restaurante.

Martorul David Iulian a enunțat că a intervenit pentru un sătean cu nume Benderschi Valeriu către Mihai Godea în vederea faptului că săteanul său a procurat un bun și nu putea să-l revendice. Astfel, Mihai Godea a promis că va interveni în Parlament cu rezolvarea speței, având o întâlnire vizavi de ULIM, la care a participat și Benderschi Valeriu (în instanță Mihai Godea nu a confirmat acest eveniment, invocând că toate întâlnirile de serviciu aveau loc la sediul partidului, nu în restaurante).

Potrivit declarațiilor lui Efros Vasile, unica conexiune cu fabula indicată din actul de învinuire este datorită activității ultimului în calitate de membru PLDM, fiind responsabil de segmentul organizațiilor primare și orășenești Călărași, fiind contactat de președintele de pe atunci V. Slusarenco, care i-a comunicat că printre mai multe alte probleme este necesar de a formula o cerere la CEDO în interesul unei persoane pe nume Benderschi Valeriu.

Indică că declarațiile lui Efros Vasile sunt în corespundere cu evenimentele descrise de martorii Mihai Godea, Zamă Vitalie, dar și potrivit materialelor cauzei care confirmă adresarea la CEDO a întreprinderii SRL "Mobvaro-M". De ce Benderschi Valeriu a declarat că nu s-a adresat la CEDO, se urmărește o învinuire falsă, probabil.

Apărătorul subliniază că pentru existența infracțiunii specificate la alin.(3) art.326 Cod Penal al RM, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie. Dacă acțiunile pentru care se promite intervenția nu aparțin de competența respectivului factor de decizie, fapta nu va putea fi calificată în baza alin.(3) art.326 Cod Penal al RM.

Acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește (nu-și îndeplinește; întârzie; grăbește) acțiunile în exercitarea funcției sale. Dacă făptuitorul a pretins, a acceptat sau a primit remunerația ilicită după ce factorul de decizie și-a îndeplinit (nu și-a îndeplinit; a întârziat; a grăbit) acțiunile în exercitarea funcției sale, și cunoștea această împrejurare, atunci cele săvârșite nu vor putea fi calificate potrivit alin.(3) art.326 Cod Penal al RM.

Indică că în prezenta speță nu este stabilit nimic din ceea ce privește ce acțiuni urmau să fie realizate. Care e problema ce urma a fi rezolvată, or martorul Benderschi Valeriu nu a putut enunța acest fapt. Doar într-un limbaj licențios, a repetat de mai multe ori "să rezolve problema".

În acest sens, materialele cauzei penale rețin evenimentul de completare a cererii la CEDO din numele întreprinderii SRL "Mobvaro-M", pentru care fapt a străduit tocmai Efros Vasile, constatat și din declarațiile martorului Zamă Vitalie. A rămas o enigmă de ce totuși martorul Benderschi Valeriu a infirmat acest eveniment și totodată care este adevărul pe care îl ascunde acesta.

Astfel, consideră că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente de doveditoare pentru a condamna pe Efros Vasile pentru o infracțiune mai puțin gravă, or alin.(3) al art.326 Cod Penal se aliniază la această categorie de infracțiune, iar în lumina CEDO, instanța în lipsa unor probe suficiente urmează să achite sau să recalifice acțiunile persoanei în cauză.

Consideră că acuzarea prin aducerea în fața instanței prezenta cauză cu un model de

instrumentare periculos al acesteia, a derulat cu încălcarea mai multor principii ale procesului penal, cum ar fi principiul prezumției nevinovăției oglindit în art.8 CPP al RM, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp, cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă; principiul accesului la justiție - organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinutului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Astfel că probele acuzării nu exclud orice dubiu. Potrivit principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisdicția CEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Prin urmare, solicită apărătorul adoptarea unei sentințe de achitare în privința lui Efros Vasile \*\*\*\*\*.

**Inculpatul Efros Vasile \*\*\*\*\*** fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, a declarat că până în prezent învinuirea adusă nu-i este clară, acesta fapt l-a declarat și la etapa de urmărire penală, a solicitat acuzării să-i concretizeze învinuirea, dar răspuns de la procuror de caz la solicitările sale nu a fost, astfel nu poate fi vorba de o învinuire clară și concretă.

Relatează că a fost delegat din partea Partidului Liberal Democrat din Moldova ca răspunzător de Organizația Teritorială Călărași din 2007 până în anul 2011, respectiv în atribuțiile sale intrau constituirea organizațiilor primare, cât și orășenești din raionul Călărași, fiind responsabil de tot ce se întâmplă în acest raion. Din partea organizației satului Răciula a venit o solicitare în anul 2011, iarna, că este cineva care solicită o întrevedere cu Vitalie Nagacevschi în mod de urgență pentru a formula și depune o cerere la CEDO. Fiindu-i comunicat acest fapt de către președintele Vladimir Slusarenco, s-a adresat lui Nagacevschi Vitalie cu rugămintea să primească o persoană, căreia tot prin Vladimir Slusarenco, i-a comunicat data și ora când să se ducă la Nagacevschi Vitalie. Știe cu certitudine că a avut loc o asemenea întâlnire între Nagacevschi Vitalie și Benderschi Valeriu, însă datorită comportamentului lui Benderschi Valeriu, Nagacevschi Vitalie l-a dat afară din birou și a zis că nu vrea să aibă de a face cu o asemenea persoană. Peste ceva timp, iarăși la insistența echipei din raionul Călărași, a fost rugat să mai vorbească o dată cu Nagacevschi Vitalie, foarte insistent, ține minte că expira termenul de atac la CEDO și Benderschi Valeriu se grăbea. L-a contactat pe Vitalie Zamă, avocat în cadrul biroului de avocați "Nagacevschi și partenerii", i s-a făcut legătură cu Benderschi Valeriu. Vitalie Zamă a formulat și a depus cererea la CEDO în luna aprilie 2011. Asta este tot ce poate comunica pe cazul dat.

Concretizează că în perioada anului 2011 asupra membrilor PLDM erau foarte multe provocări pentru a avea o acoperire legală și în principiu pentru consultanța juridică. În anul 2011, la sfârșitul lunii ianuarie, a fost formulat acest contract de asistență juridică. Ce poate relata este că contractul a fost lăsat pe masă în biroul său și l-a rugat pe colegul său Iurie Mărgineanu să predea acest contract într-un exemplar lui Benderschi Valeriu. Personal cunoștea ce persoană este Benderschi Valeriu și din ce lume face parte, știind în același sens că se adresează și la CEDO, a semnat acest contract de abonament cu această persoană. La momentul perfectării și semnării contractului nu s-a văzut cu Benderschi Valeriu. Cu acesta s-a văzut la sfârșitul anului 2014, personal fiind la un service unde se reparau tabletele de model "IPad".

Benderschi Valeriu s-a apropiat de el, s-a salutat și s-a prezentat cine este, a avut o scurtă comunicare cu el. Acesta i-a spus că oficiul lui se află în preajmă și venise la serviciu. Precizează că până în anul 2014 fizic cu Benderschi Valeriu nu s-a văzut. Aici concretizează că din luna mai 2013, 3 ani de zile nu s-a aflat în țară, iar după ce a revenit, a avut această întâlnire și ulterior, în vara anului 2018 a avut o întâlnire întâmplător cu Benderschi Valeriu când lua prânzul în restaurantul "Fanconi în zona Circului și el a intrat acolo. Atunci Benderschi Valeriu a avut un comportament huliganic și obraznic, cu reproșuri la biroul de avocați "Nagacevski și partenerii" precum că a pierdut la CEDO și a primit scrisoare în 2016 ca inadmisibilă, nu a fost pusă pe rol, avea un limbaj de cartier, urât în stilul lui, a avut cu el o altercație verbală, la care el a recurs la amenințări și chestii urâte la adresa sa.

Menționează că după anul 2018 s-a văzut cu Benderschi Valeriu în holul Judecătoriei Strășeni, asta a fost prin anul 2019, când erau sub măsuri, măsurile speciale erau asupra sa în prezenta cauză penală. Astfel, a intrat în holul Judecătoriei Strășeni, acolo erau mai mulți oameni, a intrat galben pe față, speriat, vorbea de unul singur în termeni și cu fraze neclare, la care i-a zis să aștepte afară, fiindcă are ședință și vor discuta ulterior afară. După ce a ieșit din ședință, Benderschi Valeriu nu mai era acolo.

Precizează că în anul 2011, luna mai sau martie, este contractul anexat la dosar, a fost procurat de la o companie de creditare și gătat tot acolo, a procurat un automobil de model "Audi A8". Creditarea a fost finisată în termeni normali, l-a luat pe 5 ani și în 5 ani l-a achitat.

În momentul când a fost altercația în restaurantul "Fanconi", atunci a aflat că a fost declarată inadmisibilă cererea. Ulterior, citind deja materialele dosarului de către Bordeian se declară că în 2016 au primit refuzul de la CEDO.

Întâlniri cu Godea Mihai, Iulian David, Benderschi Valeriu și el nu au avut loc. Unica solicitare a fost adresarea la CEDO în 2011 către președintele Organizației Teritoriale Călărași PLDM, Slusarenco Vladimir, care conform înțelegerilor și responsabilităților, el îi comunica tot ce ține de problemele organizației Călărași. Problema adresării la CEDO al lui Benderschi Valeriu era una din problemele apărute în organizația din Răciula, sat care face parte din raionul Călărași.

Cu Iulian David, el era membru al Organizației Teritoriale Călărași, la fel a crescut în același sat Răciula, nu a avut nici o relație cu el, doar strict în cadrul partidului.

Menționează că nu a vizitat oficiul SRL "Mobvaro-M" niciodată, mai mult ca atât, a făcut și demersuri necesare către procuror să-i prezinte filmări, ridicări de la telefonie mobilă pentru a dovedi că nu a fost niciodată la acest oficiu așa cum invocă ei.

În anul 2010-2011 a utilizat numărul de telefon \*\*\*\*\* l-a folosit până în mai-iunie 2011, ulterior a plecat din țară și nu a mai folosit acest număr. Din anul 2015, a făcut interpelare și a anexat-o la dosar, unicul număr de telefon utilizat de el a fost \*\*\*\*\*, alt număr nu a avut.

Mai indică că din ce ține minte și cunoaște despre Benderschi Valeriu și societatea SRL "Mobvaro-M" este faptul că a fost rugămintea Organizației Teritoriale Călărași. Nu a cunoscut niciodată despre litigiile lui Benderschi Valeriu și ale companiei, a fost unica cu adresarea la CEDO.

Susține că nici până acum nu cunoaște ce dorea această persoană, era în anturajul unor oameni de influență în perioada statului capturat, fiind sponsor la anumite organizații vestite în țara noastră de sportivi și din asta a decurs discuția și altercația lor. Atunci i-a spus că se va adresa organelor de drept și cu asta s-a încheiat totul. Ca urmare, după aceasta s-a trezit cu dosar penal fabricat.

Precizează că personal întâlniri cu Benderschi Valeriu și Iulian David nu au avut loc niciodată. La domiciliul lui Benderschi Valeriu nu s-a prezentat niciodată. Indică că este un contract tip întocmit la biroul de avocați al lui Iurie Mărgineanu, pentru orice persoană fizică sau juridică. Relevă că atunci când cererea pentru CEDO era gata, Zeamă Vitalie i-a zis că este gata și o expediază, i-a zis doar ca să fie informat. Nu a prestat careva servicii și nu a încasat careva sume de la Benderschi Valeriu în baza acelui contract.

Menționează că a fost o măsură de investigație prin care a fost localizat prin GPS în mod ilegal, nu există la dosar încheierea judecătorului de instrucție. Benderschi Valeriu a știut că el se afla în incinta judecătoriei Strășeni. Personal nu a comunicat cu el niciodată. Atunci a avut o discuție cu Benderschi Valeriu să-l aștepte afară, a recurs la aceasta din cauza că el era inadecvat acolo pe holul judecătoriei, i-a răspuns în limbajul lui ca să aplaneze situația neconfortabilă din holul judecătoriei. Cu Benderschi Valeriu s-a văzut nu în anul 2011, ci în anul 2014. Confirmă că în procesul-verbal de audiere din vol.II, f.d.6-9, semnătura îi aparține, este anul 2014.

În cadrul dezbaterilor judiciare inculpatul Efros Vasile \*\*\*\*\* a indicat că împotriva sa a fost formulat un denunț calomnios, având ca scop atragerea răspunderii penale fără existența unei fapte reale. În cadrul dosarului au fost audiați martori ale căror declarații sunt neadevărate, construite în mod vădit pentru a susține acuzații false. Dosarul dat este rezultatul unui autodenunț fals și al unor declarații mincinoase ale unor martori falși lipsiți de credibilitate, fără a exista probe obiective întocmit cu scopul vădit de a crea premisele unei acuzații nefondate împotriva sa, folosite exclusiv pentru a crea aparența existenței unor probe, în realitate false și fabricate. Dosarul a fost declanșat în mod ilegal exclusiv în baza unui autodenunț fals, formulat de Benderschi Valeriu, în calitate de administrator al SRL "Mobvaro-M", ale cărui declarații au fost de la bun început false și s-au dovedit a fi false, neîntemeiate, contradictorii și neverificate prin probe obiective.

Autodenunțul nu este rezultatul unei situații reale, ci un act unilateral, simulat, creat cu intenția directă de a construi artificial existența unei pretinse infracțiuni. Benderschi Valeriu este organizatorul dosarului fabricat împotriva sa, el a planificat, coordonat, ghidat, acționat, având rol activ și decisiv, prin prisma traficului de influență, în mod direct și intenționat, acțiunile infracționale în scopul fabricării dosarului penal cu nr.2018970589, fiind principala cauză care a generat fapta, prin depunerea autodenunțului fals împotriva sa, prin influențarea și determinarea martorilor falși la dosar să susțină mărturii mincinoase și dovezi neadevărate împotriva sa, prin intermediul angajaților săi, cumetrilor săi, toți subordonați direct autodenunțatorului prin dependența lor financiară și ierarhică, a exercitat direct controlul dirijând în detaliu asupra modului în care martorii falși au formulat declarațiile false la dosar împotriva sa, având rol de coordonator și rol determinant în pornirea dosarului penal și fabricarea probelor la dosar.

Ulterior, pentru a da aparență de credibilitate, au fost audiați martori falși la dosar care s-au dovedit a fi neconcordanți, cu depoziții divergente, contrazicând probele materiale, angajați în compania SRL "Mobvaro-M", din aceeași localitate, rude, cumetri, toți dependenți financiar de Benderschi Valeriu, care descriu fapte inexistente.

Ca urmare a acestor fapte, indică că deține calitatea de victimă a unui denunț calomnios și a unor declarații mincinoase, fiind supus unei proceduri judiciare nedrepte, construită pe probe false. În plus, pe parcursul urmăririi penale au fost comise încălcări grave ale normelor de procedură penală, care atrag nulitatea probelor și a actelor efectuate, și anume nelegala sesizare a instanței și lipsa unui rechizitoriu temeinic.

Menționează că rechizitoriul întocmit de procuror se bazează exclusiv pe autodenunțul petentului și pe declarațiile martorilor, fără a fi susținut de probe obiective, ceea ce face ca

sesizarea instanței să fie nefondată și nelegală. Rechizitoriul se bazează exclusiv pe declarații mincinoase și pe un autodenunț fals, fără probe obiective; nu se bazează pe probe certe, ci doar pe plângerea falsă și declarațiile contradictorii, ceea ce face ca sesizarea să fie lipsită de fundament legal (art.296 alin.(2) CPP). Lipsa unui probatoriu serios face ca sesizarea instanței să fie nelegală și să atragă nulitatea actului de trimitere în judecată (art.297 CPP coroborat cu art.251 CPP).

La caz, atestă încălcarea principiului legalității incriminării penale în ansamblu, rezultată din conținutul rechizitoriului, care vizează lipsa temeiului juridic al răspunderii penale referitor la infracțiunea de trafic de influență incriminată lui Efros Vasile, lipsa probării semnelor constitutive ale infracțiunii incriminate, iar tabloul probator reținut în conținutul rechizitoriului este contrar concluziei invocate în învinuirea înaintată de către partea acuzării, constatând sesizarea arbitrară a instanței de judecată, contrar legii, neadministrarea și nevalorificarea oportună și corectă a probelor de către partea acuzării, probe care nu indică la conținutul constitutiv al infracțiunii incriminate, precum și devierea acuzării, în proces de încadrare juridică a infracțiunii, de la propriile probe acumulate și administrate.

Rigurozitatea dispozițiilor legale privind sesizarea instanței impune ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă, deoarece instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului în limitele determinate prin rechizitoriu. Rezultă deci, că instanța de judecată este valabil sesizată și, respectiv, este în drept să judece cauza, cu condiția că ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul să cuprindă, printre altele, informații despre fapta incriminată persoanei în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, adică formularea învinuirii, cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinovăției, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei. De claritatea învinuirii depinde și stabilirea adevărului în cauză, care este unul dintre principiile directorii ale procesului penal, adevăr care poate fi edificat doar prin prisma unei acuzații clare și a unei apărări eficiente.

În această ordine de idei, reamintește că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispozițiile art.6 §3 CEDO exprimă necesitatea acordării unei atenții deosebite dreptului de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, în vederea organizării unei apărări eficiente și rezultative pe cât este de posibil în circumstanțele cauzei și asupra faptei pentru care o persoană este acuzată. Or, rechizitoriul joacă un rol determinant în urmărirea penală, iar importanța acestuia se poate prezenta sub două perspective: pe de o parte acesta include detaliat fapta care urmează a se examina în instanța de judecată, pe de altă parte - persoana care urmează să răspundă pentru această faptă. După care se relevă că prin rechizitoriu persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată, în scris cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se incriminează.

Consideră inculpatul că toate cele consemnate în rechizitoriu, cât și ordonanța de punere sub învinuire a lui Efros Vasile, denotă un element de arbitraritate evident la respectarea principiului legalității incriminării atât sub forma conținutului temeiului juridic al răspunderii penale, cât și sub forma aspectului procesual de probare a acestui temei juridic. Consideră că partea acuzării deviază cras de la limitele temeiului juridic al răspunderii penale în raport cu Efros Vasile, dar, în același sens nu probează nici minimul de semne, invocat în mod deviat de către partea acuzării, care nu are legătură cu conținutul direct al concluziei finale a încadrării juridice a infracțiunii de trafic de influență.

La caz, procurorul i-a înaintat o învinuire neclară, neconcretă și lipsită de suport legal, fapt ce contravine principiului legalității prevăzut de art.7 Cod de procedură penală, și anume

criteriilor de accesibilitate și previzibilitate, principiului dreptului la apărare stipulat în art.17, Cod de procedură penală, deoarece persoana nu se poate apăra efectiv de o învinuire imprecisă și neclară contrar art.23, 26 din Constituție și art.6 alin.(3) lit.a) CtEDO.

Apreciază că învinuirea care i-a fost înaintată poartă un caracter abstract și nefondat, este ambiguă și neclară. Acuzarea a formulat învinuirea numai pe declarații false, apreciere nejustă a probelor și presupuneri. Elementele esențiale ale infracțiunii de trafic de influență lipsesc în totalitate, neexistând acte, discuții, foloase, promisiuni sau intervenții care să sugereze măcar conturul unei astfel de fapte. Între realitatea faptică și acuzația formulată nu există nici o legătură causală, presupusa faptă nu există, nu are suport obiectiv, iar dosarul a fost construit exclusiv pe baza unor probe fabricate.

Mai indică că i-a fost înaintată o învinuire neconcretă, care echivalează nu numai cu încălcarea gravă a dreptului la apărare, dar și nedescrierea în ordonanță de punere sub învinuire a elementelor constitutive obligatorii ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) Cod Penal, care i se incriminează, nemaivorbind de neprobarea în modul corespunzător a trei elemente ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal - obiectul, latura obiectivă și latura subiectivă.

Aceste împrejurări denotă că de către acuzare în ordonanțele de recunoaștere a persoanei în calitate de învinuit din 18.02.2019, cât și ordonanței de completare a învinuirii din data de 11.10.2019, nici nu se vorbește despre elementele constitutive obligatorii ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) Cod Penal, mai mult ca atât, nu au fost probate toate cele patru elemente constitutive obligatorii ale infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) Cod Penal, care i se incriminează inculpatului, ceea ce demonstrează lipsa faptei infracționale. Astfel, învinuirea înaintată inculpatului urmează a fi apreciată drept neconcretă și bazată pe presupuneri. Procurorul de caz prin răspunsul oficial la cererea sa de explicare a învinuirii înaintată în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589, confirmă prin răspunsul oferit și demonstrează că fapta imputată nu există.

Totodată, invocă că ordonanța de punere sub învinuire, atât cea din 18.02.2019, cât și cea din 11.10.2019, ca acte procedurale nu corespund conținutului ordonanței de punere sub învinuire prevăzute la art.281 alin.(2) CPP, potrivit căruia ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul Penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă.

Prin învinuirea neconcretă indică că nu poate fi stabilite circumstanțele ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei și anume: data, ora și împrejurările în care au fost comise preținsele acțiuni criminale, deși potrivit dispozițiilor art.281 alin.(2) Cod de procedură penală, ordonanța de punere sub învinuire inter alia trebuie să cuprindă formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii, aceste aspect urmează a fi apreciate în sensul Hotărârii Curții Constituționale nr.14 din 27.05.2014 și al pct.7 din decizia CSJ nr. 1ra-6/2017. Ori, potrivit jurisprudenței indicate, timpul săvârșirii faptei este un element inherent al componenței de infracțiune, care urmează a fi indicat cu precizie, în conformitate cu

prevederile art.9 Cod Penal, or instanța în corespundere cu art.325 Cod de procedură penală, examinează cauza în limita învinuirii formulată în rechizitoriu.

La caz, consideră că este evident că o învinuire neconcretă i-a creat ca persoană pusă sub învinuire, obstacole în pregătirea unei eficiente apărări, ceea ce vine în contradicție cu art.6 a Convenției.

În ordonanța de punere sub învinuire se observă că în actul respectiv nu este arătată concret fapta imputată sub aspectul unei învinuirii precise, clare și previzibile, aceasta necorespunzând cerințelor legii, nu a fost stabilită concret data infracțiunii, nu există probe care justifică oportunitatea și temeinicia tragerii sale la răspundere penală, fără examinare nu s-a constatat nici un caz care exclude urmărirea penală, nu sunt stabilite circumstanțele laturii obiective a componentei de infracțiune incriminate ilegal, prin urmare, organul de urmărire penală contrar prevederilor art.281 alin.(2) CPP, partea acuzării, în speța discutată, nu a adus învinuirea sub aspectul obligatoriu prevăzut de lege, și anume la ce dată concretă a fost săvârșită infracțiunea inventată (nu intervale de timp în luni de zile), lipsa semnelor și motivelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei n-a fost concretizată, de procuror în timpul urmăririi penale, modalitatea prin care Efros Vasile a comis această infracțiune, ori latura obiectivă a componentei de infracțiune prevăzute de art.326 alin.(1) Cod Penal, care este o infracțiune formală, ce se realizează prin patru modalități normative alternative de sinestătătoare ale acțiunii prejudiciabile, care pot exista la singular ori în cumul, primului fiindu-i incriminate, cumulativ, trei din ele - pretinderea, acceptarea și primirea de bunuri și servicii ( în cazul dat această faptă nu a existat, este o poveste inventată).

Mai mult ca atât, indică că a atacat ordonanța de punere sub învinuire din 18.02.2019 și a cerut anularea actului pe motivul că nu corespunde cerințelor prevăzute la art.281 alin.(2) CPP.

Prin încheierea din 14 mai 2019 emisă de judecătorul de instrucție Victor Rațoi, argumentele sale au fost constatate de judecată privind conținutul ordonanței, iar judecătorul a respins plângerea sa pe motiv că omisiunile în redactarea actului respectiv pot fi înlăturate prin acțiuni procedurale corespunzătoare, la caz se atestă ordonanțele de punere sub învinuire, atât cea din 18.02.2019, cât și cea din 11.10.2019, sunt identice privind conținutul lor, respectiv demonstrează lipsa faptei infracționale prevăzute la art.326 Cod Penal.

Invocă inculpatul că pe parcursul cercetării judecătorești s-a demonstrat prin probe administrate de instanță că autodenunțul este fals, întrucât: declarațiile autodenunțătorului sunt contradictorii între ele; afirmațiile sale sunt contrazise de probele obiective, enumerate în concluziile scrise și depuse la dosar, cercetate în cadrul examinării dosarului în instanța de judecată; ca faptele să se fi produs astfel cum au fost descrise în rechizitoriu, se constată lipsa oricărei logici factuale, respectiv imposibilitatea materială ca faptele să se fi produs astfel cum au fost descrise; contradicția totală între versiunea acuzării și situația reală; lipsa oricărei legături între inculpat și faptele imputate; declarațiile martorului Șchiopu Elena în cadrul cercetării judecătorești confirmă falsitatea denunțului.

Autodenunțul din 18.07.2018 depus Benderschi Valeriu împotriva sa la Centrul Național Anticorupție, cât și autodenunțul din 20.08.2018 depus de Benderschi Valeriu împotriva sa la Procuratura Anticorupție, ambele cu același conținut, constituie autodenunț mincinos și al unor mijloace de probă falsificate, prin care s-au formulat acuzații nefondate, în lipsa faptului, prin probe falsificate sub formă de înscrisuri, declarații mincinoase ale martorilor, acțiuni procesuale precum recunoaștere după fotografii în mod ilegal, interceptări ilegale, percheziții la domiciliu în mod ilegal, toate menite să creeze aparența vinovăției sale în mod ilegal.

Din conținutul acuzațiilor expuse de Benderschi Valeriu, în autodenunțul său se constată că

dânsul pe tot parcursul perioadei incriminate lui, și anume primăvara anului 2010, declară că a vorbit cu el și a ținut legătura la 2 numere de telefoane mobile cu numerele \*\*\*\*\* și \*\*\*\*\*, ceea ce constituie un fals.

Prin răspunsul formulat la interpelarea sa de la compania SA "Orange" din 12.08.2020, care arată și demonstrează că pentru prima dată numărul \*\*\*\*\*, este obiectul contractului V 553740, încheiat între Cabinetul Avocatului Efros Vasile și "Orange Moldova" SA și este utilizat de el pentru prima dată la data de 05 septembrie 2015.

La fel, prin răspunsul la interpelarea sa din 24.09.2019 de la compania SA "Moldcell", se demonstrează că nr. de telefon \*\*\*\*\*, nu-i aparține lui Efros Vasile, mai mult ca atât, prin plângerea din 04.10.2019, formulată de el în adresa procuraturii asupra acestor aspecte false, atribuite lui prin ticluirea de probe false, este și dovada faptelor întreprinse de el prin care a solicitat procuraturii personal să investigheze și să pornească dosar penal conform art.178 Cod Penal, pe faptul interceptării ilegale a unei persoane terțe care este posesorul numărului de telefon \*\*\*\*\* și să fie atrasă și recunoscută ca parte vătămată la dosar.

Aceste răspunsuri la interpelările mele denotă clar și fără echivoc falsitatea autodenunțului calomnios, se constată caracterul calomnios al denunțului formulat împotriva sa, la fel se constată faptul că acuzațiile sunt false.

Declarațiile mincinoase făcute de Benderschi Valeriu, în autodenunțurile sale prin care menționează de două ori că suma de bani de 25 000 euro i-a transmis-o el personal, apoi prin procesul-verbal de primire a autodenunțului din 14 august 2018, Benderschi Valeriu menționează sub răspundere penală că suma de 25 000 euro a fost transmisă în 2 tranșe, o tranșă de 15 000 i-a transmis-o el personal și o tranșă în suma de 10 000 euro a fost transmisă de angajata SRL "Mobvaro-M" pe nume Galina, apoi peste un an de zile, prin procesul-verbal de audiere suplimentară a martorului Benderschi Valeriu din 06 iunie 2019, spune că a greșit, dorește să rectifice greșeala și declară că suma de 10 000 euro a transmis-o nu angajata Galina, dar deja Șchiopu Elena, iar pentru a-și aduce aminte că anume că Șchiopu Elena i-a transmis suma de 10 000 euro, a ridicat actele contabile ale societății SRL "Mobvaro-M" din perioada 2010, învinuiri și afirmații false știind cu certitudine cine este Șchiopu Elena, știind cu certitudine că Șchiopu Elena este rudă cu Benderschi Valeriu, fiind concubina lui Benderschi Ion, ultimul e verișor cu Benderschi Valeriu, în rezultatul mariajului au 2 copii minori, ambii atât Șchiopu Elena, cât și Benderschi Ion sunt angajați ai SRL "Mobvaro-M", rude apropiate și prieteni de familie, iar pentru asta nu trebuie să ridici acte contabile din perioada anului 2010, pentru a-și aduce aminte cine este Șchiopu Elena.

Totodată, prezența persoanei Șchiopu Elena în dosarul fabricat, înainte de cele invocate în procesul-verbal de audiere suplimentară a martorului Benderschi Valeriu din 06 iunie 2019, la o data anterioară, constituie un fapt important al elementelor de falsificare de probe la dosar, prin care se demonstrează și să constată la dosar că la data de 04.10.2018 a fost audiată în calitate de martor Șchiopu Elena în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589 la fel ilegal, se constată că tot în aceeași zi s-a recurs la efectuarea acțiunii procesuale prezentarea spre recunoaștere după fotografie a persoanei pe nume Efros Vasile, ilegal și intenționat, demonstrează aspectele infracționale, ticluirea de probe false, cât și demonstrează minciunile declarate de Benderschi Valeriu în autodenunț, cât și cele invocate în procesul-verbal de audiere suplimentară a martorului Benderschi Valeriu din 06 iunie 2019 și procesul-verbal de audiere din 14 august 2018, știind cu certitudine cine este Șchiopu Elena pentru el, relațiile de rudenie, cât și spulberă minciuna că pentru a-și aduce aminte că anume Șchiopu Elena i-a transmis suma de 10 000 euro, a ridicat actele contabile ale societății din perioada 2010, astfel se constată caracterul calomnios

al denunțului formulat împotriva sa, la fel se constată faptul că acuzațiile sunt false, prin modul, timpul apariției la dosar a martorului fals Șchiopu Elena, în coroborare cu declarațiile care constituie probe la dosar, depuse în cadrul cercetării judecătorești de către martorul fals Șchiopu Elena.

Autodenunțul fals și declarațiile mincinoase ale unor martori falși la dosarul penal cu nr.2018970589, se constată și se demonstrează și prin declarațiile lui Mihai Godea, fiind audiat în calitate de martor la dosar în cadrul cercetării judecătorești a declarat că nu-l cunoaște pe Benderschi Valeriu, nu a avut niciodată careva întâlniri cu el personal, nu a discutat niciodată despre problemele juridice a societății SRL "Mobvaro-M" cu cetățeanul Benderschi Valeriu, ceea ce demonstrează că fapta imputată nu există, iar declarațiile martorilor sunt false.

La fel, declarațiile martorilor Ursu Valentin și Marcu Petru, depuse în cadrul examinării cercetării judecătorești, sunt contradictorii cu cele invocate de Benderschi Valeriu în autodenunț, contradictorii și nu coroborează cu cele invocate de Benderschi Valeriu în procesul-verbal de primire a autodenunțului din 14 august 2018, lipsite de fundament și nu se coroborează cu alte probe administrate în cauză, totodată se constată că personal este victima unui denunț calomnios și a unor declarații mincinoase, fiind supus unei proceduri judiciare nedrepte, construită pe probe false, se dovedește în mod clar ticluirea de probe false, falsificarea probelor, în mod vădit de către organul de urmărire penală și autodenunțator.

Accentuează că declarațiile martorilor Șchiopu Elena, Bordian Mariana, David Iulian, Ursu Valentin, Marcu Petru sunt false și calomnioase, având ca unic scop compromiterea sa și atragerea unei răspunderi penale nejustificate; conțin neconcordanțe flagrante, neputând fi considerate probe veritabile; se contrazic între ele și cu înscrisurile administrate în cauză; conțin diferențe majore între declarațiile date în faza de urmărire penală și cele date în fața instanței; sunt diferențe între declarațiile lor și realitatea obiectivă; conțin elemente identice, repetate mecanic, care indică o înțelegere prealabilă organizată și coordonată de martorul Bordian Mariana; lipsa oricărui detaliu obiectiv verificabil; sunt corelări neobișnuite și contradictorii cu autodenunțul fals, sugerând coordonare.

Menționează că martorii enumerați mai sus și audiați în cauză sunt subordonați direct autodenunțatorului, fiind angajații acestuia, dependența lor financiară și ierarhică afectează independența și imparțialitatea declarațiilor depuse la dosar, creează un risc evident de influență, reiau ideile autodenunțatorului fără detalii proprii, totodată, demonstrează caracterul fals al dosarului fabricat.

Declarațiile martorilor audiați sunt contradictorii și nu sunt susținute de probe materiale, iar în conformitate cu art.118 CPP, declarațiile martorilor care se contrazic între ele sau nu se coroborează cu alte probe, nu pot constitui temei al hotărârii de condamnare.

Atrage atenția și asupra încălcărilor grave ale normelor de procedură penală în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589, și anume ordonanțele de recunoaștere a persoanei în calitate de învinuit din 18.02.2019, cât și ordonanța de completare a învinuirii din data de 11.10.2019, emise în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589, nu corespund cerinței legale prevăzute la art.281 alin.(2) CPP. La actul de sesizare a instanței de judecată în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589 lipsește dispozitivul, lipsește încadrarea juridică a acțiunilor, ori potrivit art.296 alin.(2) CPP, dispozitivul cuprinde date cu privire la persoana învinuitului și formularea învinuirii care i se încriminează cu încadrarea juridică a acțiunilor, ceea ce lipsește la rechizitoriu.

Prezentarea persoanei spre recunoaștere după fotografie a acesteia, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografia în privința sa din 04.10.2018, așa cum s-a procedat în cazul dat de către Șchiopu Elena, nemaivorbind de calitatea persoanei la dosar, modul cum s-a

petrecut acțiunea procesuală de recunoaștere după fotografii din data de 04.10.2018, este total ilegală, urmează a fi anulat de către instanță, această acțiune procesuală este lovită de nulitate absolută, or, art.116, alin.(6) CPP prevede în mod clar și imperativ în ce condiții se recurge la asemenea măsuri procesuale. În conformitate cu art.251 Cod de procedură penală, care reglementează desfășurarea procesului penal, asemenea încălcări atrag nulitatea actului procedural, deoarece s-a admis o încălcare a normelor imperative ale procesului penal, care nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal din 04.10.2018 privind recunoașterea după fotografie, iar pe de altă parte se dovedește în mod clar ticluirea de probe false, falsificarea probelor în mod vădit de către organul de urmărire penală, prin fabricarea dosarului penal.

Calitatea procesuală a martorului Schiopu Elena, audierea martorului Schiopu Elena, procesul-verbal de audiere în calitate de martor din 04.10.2018 a persoanei Schiopu Elena în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589, efectuate în lipsa unei ordonanțe de atragere în calitate de martor din partea organului de urmărire penală constituie încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor CPP, în ceea ce privește calitatea procesuală a martorului, modul, timpul, intenția de atragere în calitate de martor pe dosarul dat a cet. Schiopu Elena, prin faptul că nimeni nu a pomenit de această persoană în actele de sesizare și nimeni nu a solicitat audierea lui Schiopu Elena până la data de 06.06.2019, în lipsa unei ordonanțe din partea organului de urmărire penală de dispunere a acțiunii procesuale de audiere și recunoaștere după fotografii a subsemnatului cu participarea anume a martorului Schiopu Elena, constituie acțiuni total ilegale, grave ilegalități, nu pot fi admise ca probe în procesul penal, procesul-verbal de audiere a martorului Schiopu Elena din 04.10.2018 este lovit de nulitate absolută prin lipsa statutului procesual în calitate de martor și modul de atragere în proces în calitate de martor, asemenea încălcări atrag nulitatea actului procedural, deoarece s-a admis o încălcare a normelor imperative ale procesului penal, care nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de audiere a martorului, suplimentar sunt probe nelegal administrate, inadmisibile, care urmează a fi înlăturate de instanță prin excluderea lor ca probe obținute nelegal.

Mai indică că măsurile de investigație prin localizarea sa, cu urmărirea sa, prin sistem de poziționare globală (GPS) din partea organului de urmărire penală, unde Benderschi Valeriu a fost trimis de ofițerii de investigații să se întâlnească cu el în incinta Judecătoriei Strășeni, cu textul pregătit de acasă și învățat cum să vorbească, în momentul când îi îndeplinea atribuțiile de serviciu în calitate de avocat este ilegală. Această măsură specială de investigații de localizare a sa cu urmărirea prin sistem de poziționare globală (GPS), prevăzută de Legea nr.59/29.03.2012, privind activitatea specială de investigații, potrivit art.18 al legii care stipulează imperativ, aceste măsuri de investigații se efectuează în mod obligatoriu la demersul procurorului cu autorizarea judecătorului de instrucție.

La caz, în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589, nu există nici un demers al procurorului și nici autorizarea judecătorului de instrucție, așa cum prevede Legea nr.59/29.03.2012, și anume art.18 din lege care stipulează direct sub sancțiunea nulității.

Atrage atenția că potrivit art.18 alin.(1) lit.g) CPP, pentru realizarea sarcinilor prevăzute de prezenta lege pot fi efectuate următoarele măsuri speciale de investigații cu autorizarea judecătorului de instrucție, la demersul procurorului, documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistem de poziționare globală (GPS), ori prin alte mijloace tehnice.

Circumstanțe ce impun constatarea nulității măsurilor speciale de investigații întreprinse împotriva sa deoarece intervin și sânt aplicabile prevederile Legii nr.59/29.03.2012, art.18 alin.(1) pct.g) și art.251 Cod de procedură penală, care reglementează desfășurarea procesului

penal, încălcări care atrag nulitatea actului procedural, deoarece s-a admis o încălcare a normelor imperative ale procesului penal, care nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului prin care s-au dispus asemenea măsuri.

La caz, nu există procesul-verbal de înzestrare a lui Benderschi Valeriu cu tehnică specială de model "Esperanza", număr de inventar DIA-17/2019, folosită în momentul când a fost trimis de ofițerii de investigații să se întâlnească cu el în incinta Judecătoriei Strășeni, cu textul pregătit de acasă și învățat cum să vorbească, în momentul când își îndeplinea atribuțiile de serviciu în calitate de avocat. Astfel, în conținutul materialelor cauzei penale lipsește o confirmare a legalității procedurii de înzestrare a acestei tehnici sus-menționate, condițiile de fond și de formă obligatorii prevăzute de dispozițiile art.260 CPP RM pentru valabilitatea actelor procedurale, respectiv constituie acțiune procesuală care cade sub sancțiunea nulității.

La caz, nu există procesul-verbal de preluare, ridicare de la martor, contrar prevederilor art.131 CPP RM, a mijloacelor tehnice speciale de model "Esperanza", număr de inventar DIA-17/2019, care să conțină condițiile de fond și de formă prevăzute de dispozițiile art.260 CPP RM pentru valabilitatea actelor procedurale, astfel că în conținutul materialelor cauzei penale lipsește o confirmare a legalității procedurii de ridicare a acestei tehnici, respectiv constituie acțiune procesuală care cade sub sancțiunea nulității.

La fel, înregistrarea convorbirilor plasate pe DVD cu nr.2388, a fost obținută contrar legii, deoarece nu se cunoaște proveniența acestora, organul de urmărire penală nu a cercetat aparatul tehnic cu care a fost făcută înregistrarea, așa cum prevede legea, iar proba respectivă urmează a fi exclusă în temeiul art.94 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Măsurile speciale de investigație ilegale efectuate prin mijloace tehnice speciale de model "Esperanza", număr de inventar DIA-17/2019, sau petrecut la etajul 1, în incinta Judecătoriei Strășeni (sediul Central), fără acordul președintelui instanței sau măcar informare, unde se află 4 birouri ale unor judecători, astfel a fost efectuată o ingerință a profesiei de judecător, și anume a art.19 din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Conform art.96 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, în coroborare cu art.95 alin.(1) Cod de procedură penală, faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii urmează a fi dovedite prin probe pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod, însă o dată ce măsurile speciale de investigații ce au constituit o ingerință în drepturile și libertățile fundamentale ale inculpatului Efros Vasile, au fost efectuate în afara cadrului legal, adică în lipsa încheierii judecătorului de instrucție privind localizarea sau urmărirea prin sistem de poziționare globală (GPS), ori prin alte mijloace tehnice, în lipsa unor procese-verbale de înzestrare, ridicare, preluare de la martor a mijloacelor tehnice, cercetare a aparatului tehnic la dosar, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală, aceste acțiuni urmează a fi declarate ca fiind nule, cu excluderea lor din lista de probe.

Prin urmare, la caz constată că au fost admise încălcări esențiale care generează nulitatea rezultatelor obținute prin măsurile de investigație la care a fost supus în cadrul dosarului penal nr.2018970589.

De asemenea, indică că organul de urmărire penală prin ordonanța și demersul de autorizare a măsurii speciale de investigații și ulterior în încheierea judecătorului de instrucție menționează nu a menționat că Efros Vasile activează în calitate de avocat, nu a fost argumentată și motivată în acest sens, inclusiv că telefonul mobil cu nr.\*\*\*\*\* aparține Cabinetului Avocatului Efros Vasile, în care se conțin informații, inclusive confidențiale, legate de clienții acestuia, fapt care ar fi putut avea implicații asupra principiului confidențialității relațiilor avocat-client. Consideră că

urmasu a fi date motive convingătoare și detaliate pentru autorizarea acestei măsuri, precum și să se prevadă măsuri speciale în vederea protecției materialelor ocrotite de secretul profesional.

Astfel, consideră că organul de urmărire penală ar fi putut avea acces la documente obținute de către el în calitate sa de reprezentant, informații, înregistrări de imagini, înregistrarea comunicărilor cu clienții săi, ceea ce ar putea avea repercusiuni serioase pe viitor în privința drepturilor clienților săi prin prisma art.6 CEDO. Prin aceste acțiuni procesuale ilegale consideră că au fost controlate mai multe dosare, ceea ce constituie o imixtiune și o încălcare gravă în exercitarea profesiei de avocat, abuzurile comise de organul de urmărire penală a avut implicații directe asupra principiului confidențialității avocat-client.

Aceste ilegalități și imixtiuni a profesiei de avocat la care a fost supus fac obiectul cererilor sale formulate și înregistrate în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589, la CEDO din 11.06.2020, cu nr.26276/20, cât și cererii sale formulate și înregistrate în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589, la CEDO din 11.06.2020, cu nr.26279/20, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, urmează să se expună.

Prin urmare măsurile de investigații efectuate la demersul procurorului de caz cu autorizarea judecătorului de instrucție prin care s-a dispus interceptarea telefonului cu nr.\*\*\*\*\*, care aparține Cabinetului Avocatului Efros Vasile, proba interceptării telefonice la dosar dintre Efros Vasile și Benderschi Valeriu urmează a fi exclusă ca probă din dosar fiind probe dobândite prin încălcarea drepturilor fundamentale ale omului și cu încălcarea flagrantă a normelor de procedură penală, nu pot fi admisibile pentru pronunțarea unei sentințe de condamnare a persoanei și urmează a fi excluse din dosar.

La fel, declarațiile martorilor Benderschi Valeriu, Șchiopu Elena, David Iulian, Bordean Mariana, Marcu Petru, Ursu Valentin depuse în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589, în temeiul articolelor 94, 95, 101 și 389 CPP, urmează și solicită instanței de a fi excluse la deliberare, întrucât acestea reprezintă probe inadmisibile, neconcludente și neveridice, nelegale și necredibile, conțin indicii serioase de minciună intenționată, probe obținute în baza unor mărturii false, care sunt retractate și contrazise de alte probe la dosar.

A relatat Efros Vasile că la data de 13.02.2019 la domiciliul său, după 10 ani de la presupusele fapte inventate în baza unor plângeri false, în mod ilegal s-a efectuat percheziție ilegală, unde au avut de suferit foarte tare membrii familiei sale, în momentul când băiatul de 10 ani a vrut să plece la școală, i-a fost percheziționat ghiozdanul școlar, care a avut un impact psihologic pentru copil foarte mare, care necesită tratament, la fel și fiica de 4 ani s-a speriat foarte mult, nemaivorbind de soția care primește tratament antidepresant după aceste acțiuni ilegale.

Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2019, unde a fost respins demersul procurorului privind efectuarea percheziției și casată încheierea Judecătoriei Chișinău din 14.02.2019, în motivare Colegiul Penal concluzionează și constată că s-a săvârșit abuzuri din partea procurorului organului de urmărire penală în privința sa prin percheziționarea domiciliului, iar instanța de fond urmează să dea o apreciere și să se expună asupra tuturor probelor falsificate la dosar la emiterea sentinței.

În lumina tuturor acestor aspecte, consideră că este evident faptul că dosarul a fost declanșat și alimentat exclusiv prin autodenunțuri false, mărturii false, fără existența vreunei conduite reale care să poată constitui temeiul unei acuzații de trafic de influență. Lipsa totală a legăturii cauzale dintre fapta imputată și realitatea obiectivă, coroborată cu caracterul fals al autodenunțului și al depozițiilor martorilor mincinoși, impune constatarea neechivocă a faptului că întreaga construcție probatorie este viciată ab initio, se impune o concluzie fermă și neechivocă la caz,

instanța are obligația de a sancționa drastic aceste ilegalități și abuzuri, pentru protejarea actului de justiție și a drepturilor fundamentale ale persoanei vătămate. În consecință, solicită cu fermitate ca instanța să înlăture aceste "probe" fabricate și să rețină situația reală, în care el are statut de persoană vătămată la dosar datorită acțiunilor ilegale comise împotriva sa, ca persoană vătămată a fost supus unui autodenunț abuziv, menit să creeze o culpă inexistentă.

Având în vedere caracterul fals și interesat al autodenunțului; contradicțiile martorilor; recunoașterea expresă a martorului Schiopu Elena că a depus mărturie mincinoasă la dosar la instrucțiunile altui martor Bordean Mariana, fiind jurista companiei, situație care afectează fundamental legalitatea și corectitudinea întregului probatoriu al acuzării; absența probelor obiective; principiile consacrate de Codul de procedură penală, Codul Penal și jurisprudența CEDO, solicită instanței: excluderea autodenunțului depus de Benderschi Valeriu împotriva sa ca probă nelegală; în subsidiar, înlăturarea autodenunțului depus de Benderschi Valeriu împotriva sa ca probă mincinoasă; excluderea din materialul probator a declarațiilor martorilor falși Șchiopii Elena, David Iulian, Bordian Mariana, Marcu Petru, Ursu Valentin, obținute și având la bază autodenunț fals, prin încălcarea dispozițiilor legale, contrar art.94, 95 CPP; constatarea caracterului nefondat și fabricat al acuzațiilor formulate; constatarea caracterului fabricat al dosarului, cu anularea și excluderea tuturor probelor obținute ilegal, enumerate în concluzii scrise, obținute în baza unui autodenunț fals, pe baza unor declarații false, în cadrul dosarului penal cu nr.2018970589; achitarea inculpatului Efros Vasile întrucât fapta imputată nu există, respectiv nu a fost săvârșită de acesta și sesizarea Procuraturii Anticorupție pentru cercetarea penală a petentului Benderschi Valeriu și a martorilor falși, Șchiopu Elena, David Iulian, Bordian Mariana, Marcu Petru, Ursu Valentin, pentru infracțiunile de denunț calomnios și mărturie mincinoasă, favorizarea infracțiunii prevăzute de art.311 și art.312, 323 Cod Penal al RM.

Ascultând opiniile participanților la proces, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că vinovăția inculpatului este pe deplin dovedită și prin probele administrate, și anume declarațiile martorilor, precum și de materialele dosarului cercetate în ședința instanței de judecată.

Înainte de a ajunge la concluzia menționată, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele cercetate în cadrul ședinței de judecată.

1. **Declarațiile martorului Benderschi Valeriu**, care fiind audiat sub jurământ în ședința de judecată, a comunicat că în anul 2008 a procurat de la Agenția Proprietății Publice o societate pe acțiuni, 78% din SA "Ex-Prod-Trans", unde a înțeles că fostul director al întreprinderii a delapidat o parte din bunuri de la societatea pe acțiuni care o parte din bunuri erau în lista Agenției Proprietății Publice pentru care el a plătit. Nu a fost de acord și a dat în judecată, apoi a făcut și investigații proprii și a înțeles că persoanele care au făcut fraudă erau foarte aproape de cercul politic, pe atunci era Partidul Comuniștilor sau Partidul Socialiștilor. După care a înțeles că doar sectorul juridic și s-a adresat unui prieten din sat pe nume Iulian David. Atunci venise la PLDM un număr aglomerat de partide, iar David Iulian era membru al PLDM. I-a explicat lui David Iulian că aici este implicat și politicianul și nu crede că justiția nu va face față, astfel l-a rugat să-l ajute fiindcă acesta făcea parte din partidul PLDM care era la putere atunci. David Iulian a reacționat la rugămintea sa și i-a făcut o întâlnire cu Godea Mihai, care deținea funcția de vicepreședinte al PLDM. Personal a explicat problema dlui Godea Mihai, după care acesta a spus că la Agenția Proprietății Publice sunt mai multe probleme de genul dat, ce țin de delapidare, și vă vede hotărârea întrebării într-o persoană care ar avea cunoștințe și în domeniu politic, și în domeniu juridic, toate problemele în complex și se va strădui să găsească pe cineva din partid

care ar putea să soluționeze problema. După care David Iulian i-a făcut cunoștință cu Efros Vasile, acesta a cerut dosarul să facă cunoștință cu materialele și a spus că în 6 luni hotărăște întrebarea pentru că are influență în domeniu și n-o să permită ca adversarii să abuzeze.

După o perioadă Efros Vasile a spus că a discutat cu toate persoanele, poate soluționa problema, dar aceasta va costa, la care i-a numit cifra de 25 000 euro. I-a răspuns că este de acord, dar nu are banii la moment. Știe că i-a dat prima tranșă, Efros Vasile forța nota spunând că el s-a înțeles, a vorbit și a promis oamenilor, iar dânsul îl dă de gol, pentru că nu are cu se achita. Astfel, a fost nevoit să împrumute de la prieten a doua tranșă ca să-i dea banii lui Efros Vasile toți banii integral. După care Efros Vasile primind banii, i-a spus că în 6 luni va intra în posesie și justiția își va spune cuvântul. O perioadă a dispărut Efros Vasile, pe urmă mai venea și mai cerșea bani, și anume 1 000 euro sau 2 000 euro pentru necesitățile partidului.

După ce au trecut termenul de 6 luni, personal a început a cere rezultate de la Efros Vasile, reproșându-i totodată că a auzit că acesta are dosare pe escrocherie. Este sigur că Efros Vasile și acum are dosare de escrocherie pentru că aceasta este activitatea de bază a lui Efros Vasile escrocheria. Efros Vasile pentru ca să nu-l acționeze în judecată, i-a dat un contract precum că oferă servicii juridice, dar să aștepte că mai întârzie rezultatele. Ulterior Efros Vasile l-a sunat din România spunând că are ceva probleme de ordin politic, s-au făcut niște dosare la comandă, dar echipa lucrează și rezultatele urmează să vină, că este la telefon permanent, dar a fost nevoit să fie fugar în România și cum rezolvă problemele, vine în Moldova. A trecut o perioadă de timp, a văzut că nu sunt rezultate, la telefon îi spunea că poate lua alt avocat, că toată echipa lucrează. Pe parcurs SRL "Molbvaro-M" a pierdut o judecată, a doua, a treia și a înțeles că Efros Vasile îl păcălește. Atunci l-a sunat pe Efros Vasile și acesta i-a zis că vine în Moldova și va restitui toată suma integral și chiar îl va ajuta în alte situații ca să compenseze, pentru că nu a putut prognoza că va avea dosare penale și va fugi din țară. Când s-a întors Efros Vasile, s-au întâlnit și acesta i-a spus că mai are ceva probleme de rezolvat, că are niște bunuri, și mașină, și loturi ca să le vândă și să-i restituie suma. A înțeles situația și a decis să aștepte să-și vândă bunurile ca să-i restituie suma, apoi Efros Vasile a început iar să trăgăneze, nu ridica telefonul, era nesatisfăcut. Atunci a înțeles că Efros Vasile nu are planuri, trăgăna să-și rezolve problema cu dosarele precedente. Când a înțeles că Efros Vasile nu are planuri să restituie suma, i-a propus să facă un contract de împrumut ca să aibă dovadă că a luat suma de la el, dar Efros Vasile a refuzat. Atunci a înțeles că Efros Vasile nu are planuri de a restitui banii, respectiv a depus plângere la instituțiile corespunzătoare.

Precizează că personal a cumpărat 78% din SA "Ex-Prod-Trans", și anume cotă-parte care includea mai multe bunuri imobile, mai mult de 7 sau 9 bunuri. La Agenția Proprietății Publice aceste bunuri figurau în lista bunurilor incluse în patrimoniul SA "Ex-Prod-Trans", procurate de el. De fapt, 2 din aceste bunuri erau ilegal vândute, din cauza acestor bunuri au apărut probleme. Esența problemei era să readucă bunurile care au fost vândute ilegal în posesia societății pe acțiuni, unde deținea 78%, acesta era momentul de litigiu. A depus plângeri pe acțiunile persoanelor care au administrat anterior SA "Ex-Prod-Trans", cet. Iscolinîi și Tataru, nu ține minte unde anume, dar în final s-a depistat că s-au făcut tranzacții ilegale, la care directorul Iscolinîi are un termen de 9 ani și 6 luni sau 10 ani detenție și este fugar. Plângerea în privința lui Iscolinîi era în legătură cu litigiul pe care îl avea.

Cu Efros Vasile a făcut cunoștință la serviciu presupune, nu ține minte sigur în ce perioadă. Efros Vasile a spus că are influență, era o schimbare de partid, spunea că la toate capitolele poate rezolva, cu atât mai mult că avea dreptul legal. Efros Vasile a spus că este membru al partidului PLDM, responsabil de regiunea Călărași, Ungheni, Nisporeni, și ca reprezentant când a vorbit cu

Godea Mihai, și-a zis că nu crede că este influențat politic de către adversari și era important să stopeze abuzul politic în justiție în cazul său. Efros Vasile nu spunea că este avocat, dar are o agenție de avocatură, i-a prezentat contractul de servicii juridice.

Menționează că toți banii care-i avea acasă, i-a adus la serviciu să-i schimbe, Efros Vasile o făcea pe ocupatul sau se temea să-i ridice, amâna de o zi pe alta, astfel a lăsat banii la serviciu să-i ridice. Precizează că prima tranșă a fost în sumă de 10 000 euro, a lăsat banii în lei, i-au convertit ca să-i transmită în euro, i-a transmis altcineva, dar nu ține minte cine. A doua tranșă de bani a împrumutat-o de la un prieten Petru Marcu și de la Valentin Ursu, aceasta fiind transmisă în preajma clubului sportiv "Niagara", suma transmisă era de 15 000 de euro. Indică că acolo s-a deplasat cu mașina personală "Mercedes GL" nr. CMO 111. În mașină i-a transmis banii lui Efros Vasile, acesta a urcat în mașina sa. Cunoaște precis că Efros Vasile banii i-a luat prima dată, deoarece l-a sunat că trebuie de semnat, că este pe loc în oficiu și a ridicat banii. În litigiile pe care le-a avut în calitate de avocat Efros Vasile nu s-a implicat. Reiterează că a semnat cu Efros Vasile contractul, deoarece undeva peste 5-7 luni când insistă că nu sunt rezultate, Efros Vasile a adus ca o confirmare și că urmează rezultatele cât de curând să fie. Anterior pe Efros Vasile nu l-a cunoscut și nu avea față de acesta careva datorii, la fel și compania sa. Banii s-au transmis ca să rezolve problema cu imobilele care au fost delapidate ilegal, Efros Vasile s-a exprimat că partea de lucru și-a făcut-o (Benderschi Valeriu) și deja este treaba lui cum va rezolva problema. Când a solicitat a doua tranșă peste câteva zile, Efros Vasile spunea că a vorbit cu toți oamenii care sunt implicați în rezolvarea problemei date și așteaptă să fie remunerați, iar dânsul îi dă toate lucrurile peste cap cu neachitarea, activa ca un escroc, știind că prima tranșă s-a dat și este nevoit să dea și a doua tranșă.

Menține declarațiile toate care au fost depuse de la etapa urmăririi penale, a trecut ceva timp, poate careva detalii amănunțite nu-mi amintește. Nu ține minte ce acte a dat, era o mapă cu acte, Efros Vasile a luat cu el mapa și a restituit-o peste o săptămână, adică a studiat actele date el și toată echipa, folosea mereu echipa, adică nu este o singură persoană care lucrează spre soluționarea problemei.

Recunoaște semnarea contractului de asistență juridică încheiat de el cu Efros Vasile. Conform contractului nu a achitat nimic lui Efros Vasile. Contractul asigură că Efros Vasile va soluționa problema, era o confirmare, dar Efros Vasile îndeindea timpul pentru că mai avea ceva dosare și o plângere pe numele său. Nu a semnat mandat avocațial și nu a făcut procură pe numele lui Efros Vasile. Efros Vasile nu a întocmit deloc careva acte procesuale, nu a participat. Efros Vasile a cerut banii, i-a zis cât costă și că a făcut înțelegeri cu echipa privind soluționarea problemei.

Concretizează că în perioada 2009-2011 când Efros Vasile nu era în țară, atunci avea dosare, nu cunoaște mai precis. Nu cunoaște ce fel de dosare erau, ceva legat de escrocherie și a fost nevoit să fugă din țară. Din rețelele de socializare cunoaște că actualmente sunt plângeri, careva acte confirmative că Efros Vasile are și acum dosare personal nu deține. Precizează că pe toate rețelele, și anume "Facebook", "instagram" figurează informații despre Efros Vasile.

Precizează că cota parte de 78% a fost procurată de persoana juridică SRL "Mobvaro-M". Obiectul litigiului este delapidarea bunurilor și în judecată s-a adresat persoana juridică SRL "Mobvaro-M", al cărui dânsul este fondator și administrator. În contractul de prestări servicii este indicată data semnării, consideră că Efros Vasile i-a înmănat contractul ca să nu depună plângere, crede că nu mai avea nevoie de un dosar. Lui Godea Mihai i-a comunicat că are nevoie să soluționeze problema, că vede o problemă de ordin politic și juridic, partidele precedente făceau haos, respectiv acesta a spus că va încerca să-i facă cunoștință cu o așa persoană care

poate soluționa problema. A durat câteva săptămâni din momentul întâlnirii cu Godea Mihai și cunoștința cu Vasile Efros.

Reiterează că în incinta SRL "Mobvaro-M" a lăsat 10 000 euro conform cursului de atunci, nu ține minte cursul. Bani i-a lăsat persoanei responsabile, nu ține minte cine era atunci responsabil, i-a zis să transmită banii lui Efros Vasile. La SRL "Mobvaro-M" nu cunoaște câți angajați erau atunci, dar sunt mulți. La faza urmăririi penale a declarat la fel că persoana responsabilă în oficiu a transmis banii. Prima tranșă nu ține minte când a fost transmisă, este indicat în declarațiile de la urmărirea penală, atunci ținea mai bine minte. A doua tranșă a fost transmisă la o distanță de câteva săptămâni, nu ține minte anul. Precis nu ține minte, dar la câteva luni aproximativ de când a transmis banii lui Efros Vasile, acesta deja fugise din țară. Relevă că Efros Vasile îl suna la telefon, pe urmă suna și el acestuia. Indică că Efros Vasile l-a sunat de număr românesc, din câte ține minte. Nu ține minte când a depus plângere pe litigiul de atunci și unde anume. Nu ține minte de câte ori a depus plângere. Când a transmis a doua tranșă de bani lui Efros Vasile, se aflau în preajma unui club sportiv, dar nu ține minte dacă acesta a venit cu mașina sau nu. Cunoaște că Efros Vasile avea mijloc de transport, dar nu ține minte ce anume, presupune că des schimba mașina. De când a transmis banii au fost și pauze în comunicarea cu Efros Vasile. Nu-și amintește când Efros Vasile a revenit în țară. Nu s-a întâlnit cu careva probleme cu alți reprezentanți din partid. Relevă că Efros Vasile i-a zis că vor că ajunge la CEDO, că va plăti și statul. La CEDO urmează să se adreseze, încă nu au depus cerere. Indică că a avut întâlnirea cu Godea Mihai vizavi de ULIM, într-o clădire, nu știe cum se numește. Referitor la adresarea în judecată, nu cunoaște toate circumstanțele, este echipa de juriști care s-a ocupat de această chestiune.

Indică că atunci când a dat declarații organelor competente, a comunicat numerele de telefon pe care contacta cu Efros Vasile, acum nu-și mai amintește. Nu ține minte dacă plângerile au fost semnate doar de el sau și alții. Precizează că de la un prieten Marcu Petru a împrumutat suma de 10 000 euro, iar de la Ursu Valentin a împrumutat suma de 5 000 euro. Careva act judecătoresc nu-și amintește dacă a fost emis. Pentru partid i-a dat lui Vasile Efros mai multe tranșe care erau între 1 000 - 3 000 euro, a transmis de vreo 2-3 ori. Nu ține minte de când a transmis tranșele la ce perioadă de timp a dat banii pentru partid. A depistat că Efros Vasile este escroc pe parcurs, deja când nu-și îndeplinea obligațiunile. În ceea ce privește cererea de revizuire depusă în cadrul cauzei civile, nu cunoaște circumstanțele, de acesta se ocupă Departamentul juridic. Indică că a fost o tentativă de a-l contracta pe Efros Vasile, dar acesta a refuzat, spunea că banii nu vin doar la el, nu există nici un act care ar confirma transmiterea banilor. La fel, fost aceeași modalitate de transmitere a banilor pentru partid, ceea ce cerea Efros Vasile, nu s-a documentat nimic. Relevă că acesta a adus contractul de asistență juridică semnat și cu ștampilă, nu ține minte dacă a semnat în aceeași zi sau ulterior. La data semnării contractului nu a tras atenția. Își dă seama că data nu corespunde, contractul era ca o confirmare că își va îndeplini obligațiunile. Contractul nu ține minte dacă l-a citit, de atunci până acum nu l-a mai citit. Nu cunoaște dacă atunci a citit sau nu contractul, pentru el era o asigurare, pentru Efros Vasile de a întinde timpul. Nu a achitat nici un bănuț pentru că destinația contractului era alta și servicii de la agenție nu a primit de aceea nu avea pentru ce plăti.

2. **Declarațiile martorului Șchiopu Elena**, care fiind audiată sub jurământ în ședința de judecată, a comunicat că în primăvara anului 2010 a fost anunțată de dl Valeriu Benderschi că se va apropia un domn să îi dea niște bani. Benderschi Valeriu i-a adus banii în lei și i-a convertit în 10 000 euro, iar peste câteva zile s-a apropiat o persoană, s-a prezentat ca Efros Vasile, spunând că i se va transmite ceva din partea lui Benderschi Valeriu. Benderschi Valeriu a fost telefonat,

anunțat că persoana s-a apropiat și i s-a confirmat transmiterea sumei persoanei date, fără a semna vreun document suplimentar pentru încasarea mijloacelor bănești. Mai mult cu domnul Efros nu a avut tangență.

Concretizează că în perioada anilor 2014 – 2015 activa în calitate de casier-contabil SRL "Mobvaro-M". Indică că în casierie nu au alte valute, a fost la schimburi valutare din sect. Sculeanca și a convertit banii până la suma admisibilă. Relevă că a mers personal cu șoferul și a convertit banii. Acești bani au fost contabilizați anterior, dar inițial au fost aduși de domnul Valeriu, așa bani nu aveau la momentul acela, nu aveau de unde să fie din vânzările de pe ziua curentă. Despre scopul acordării acestor bani nu cunoaște nimic. Benderschi Valeriu i-a comunicat doar numele persoanei. Îl recunoaște în persoana domnului Efros Vasile pe domnul din sală. Nu-și amintește nominalul bancnotelor. Efros Vasile la primirea banilor nu i-a numărat. Precizează că atunci când Efros Vasile s-a apropiat, ea l-a contactat pe Benderschi Valeriu, după ce a dat banii, nu a raportat nimic.

Indică că oficiul SRL "Mobvaro-M" se afla pe str. Calea Ieșilor 10, acolo era un birou aparte, ușa se închidea, respectiv alte persoane nu erau. În acea zi mai erau persoane la lucru, când intri este un birou cu 5-6 persoane și după, intri în alt birou. Nu poate spune că au fost toți pe loc, deoarece toți au activitatea lor de lucru. Biroul său în raport cu biroul acesta mare se află pe partea stângă. Domnul despre care a menționat, a intrat singur și a întrebat unde este casieria și a apărut în ușă. A întrebat pe cineva probabil din birou. Probabil acesta s-a prezentat și a spus că are nevoie să ia ceva de la Benderschi Valeriu, nu poate spune cu certitudine, au trecut deja careva ani, a avut și ceva intervenții din cauza sănătății.

Indică că ține minte că a fost în primăvara anului 2010, deoarece a discutat foarte mult la CNA, îi pare că atunci când a făcut declarații. În 2017 nu activa, a fost telefonată de jurista companiei. Jurista i-a spus referitor la sumele din casierie care au fost mai mari, să vină să fie martor că a transmis banii. Nu cunoaște numele juristei. Jurista i-a spus să meargă să spună despre sumele mari de bani, să fie martor, deoarece sumele mari de bani din casierie nu se eliberau des, practic nu se eliberau, dar fiind o sumă mare, printre altele și-a adus aminte, și activând ca casier în momentul acela a fost de acord să meargă să dea declarații. Suma de bani nu a fost luată din casierie, suma de 10 000 de euro este mare, luând în considerare că Benderschi Valeriu i-a transmis suma de bani pentru a o converti ulterior, a păstrat-o la ei în safeu pentru a o transmite ulterior. Despre anul 2010 i s-a spus de către jurist. Nu poate răspunde de unde jurista cunoștea despre anul 2010. În anul 2010 jurista nu lucra în companie. Benderschi Valeriu i-a dat banii în lei, dar echivalentul în valută era rotundă - 10 000 de euro. Nu poate spune în câte ture a schimbat banii, dar pe str. Calea Ieșilor erau 3-4 schimburi valutare. A mers o singură dată, dar la mai multe schimburi valutare. A fost la schimbul valutar vis-a-vis de rutele Chișinău-Strășeni, la BC "ProCreditBank" SA, la BC "MAIB" SA. Suma maximă pe care schimba, nu o cunoaște. Banii schimbați în euro i-a adus la oficiu în safeu. Safeul era în birou la casierie. Acces la acest safeu avea doar casieria, adică doar ea. Banii în safeu au stat probabil o zi-două maxim. Personal mergea la serviciu zilnic. Numele persoanei care lucrau atunci sunt: Cuciuc Mihai era manager comercial, Efros Viorel era manager, Popa Eleonora, doamna Galina nu cunoaște numele de familie tot erau manageri. Nu a spus nimănui din persoanele date despre evenimentul dat cu banii. La serviciu are zi întreagă de lucru, nu ore specifice. De atunci nu a mai văzut persoana căreia i-a transmis banii, în oficiu nu a văzut-o. Legătură de rudenie sau afinitate cu cineva din compania SRL "Mobvaro-M" nu are. La CNA a depus declarații, îi pare că în anul 2017.

Precizează că a fost telefonată de juristul de la SRL "Mobvaro-M" de aceea a apărut în dosar. Relatează că uneori când dânsa lipsea, putea fi înlocuită de doamna Galina, dar banii oricum ajungeau la ea. Doamna Galina probabil a luat lei. Mijloacele financiare în lei au ajuns într-un final la ea, probabil doamna Galina i-a transmis ei. Dacă era ieșită undeva, atunci era înlocuită de Galina sau alte persoane din oficiu, ar fi putut în perioada când ea nu era în oficiu Benderschi Valeriu să îi transmită doamnei Galina. Benderschi Ion este concubinul său, dar nu este rudă cu Benderschi Valeriu, au același nume de familie doar, ei sunt din aceeași localitate, dar nu sunt rude. Atunci Benderschi Ion activa la depozitul firmei SRL "Mobvaro-M" în Chișinău, au avut depozit pe str. Calea Ieșilor și str. Petricani. Confirmă că a participat la recunoașterea după fotografie a cet. Efros Vasile. Procesul de recunoaștere a avut loc la CNA, i s-au prezentat 5-6 poze, a ales poza și s-a confirmat că este Efros Vasile. A ales prin metoda excluderii, dacă să spună așa, l-a cunoscut pe Efros Vasile, acum când a intrat, nu l-a văzut la față pentru că dumnealui era cu spatele, dacă să fie excluși procurorul și avocatul, rămâne doar Efros Vasile.

3. **Declarațiile martorului Marcu Petru**, care fiind audiat sub jurământ în ședința de judecată, a comunicat că pe Efros Vasile nu-l cunoaște. În primăvara anului 2010 a fost contactat de Benderschi Valeriu care l-a rugat să se întâlnească ca să discute, vroia să-l roage ceva. A doua zi s-au întâlnit pe str. Calea Basarabiei, mun. Chișinău, unde acesta activa, vindea mobilă. La întâlnire acesta l-a rugat să-i împrumute o sumă de bani, și anume 15 000 euro. El a spus că are nevoie de acești bani, deoarece a procurat niște imobile pe str. Varnița, la momentul procurării dânsul a spus că actele erau în regulă, dar ulterior au apărut careva probleme cu actele, bunurile fiind puse sub sechestru. I-a spus că ceva nu este în regulă probabil, dar nu a intrat în detalii. El a spus că banii urmează a fi dați avocatului pentru a rezolva în judecată întrebarea cu sechestrul. I-a zis că nu deține suma de 15 000 euro, dar deoarece fratele său păstrează la el niște bani, ar putea să-i împrumute doar 10 000 euro pe un termen scurt, dar la prima solicitare să-i întoarcă. A doua zi s-au întâlnit tot pe str. Calea Basarabiei, unde i-a transmis banii. Benderschi Valeriu i-a numărat, erau în automobilul acestuia, după care a plecat. În toamna anului 2010 a solicitat restituirea banilor, astfel la prima solicitare i-au fost restituiți banii. Ce a făcut el cu banii, unde și cui i-a transmis, personal nu a intrat în detalii.

Relatează că cu Benderschi Valeriu sunt dintr-un sat, au copilărit împreună. Sunt în relații bune, se întâlnesc la evenimente de familie. Banii care i-a împrumutat lui Benderschi Valeriu erau ai fratelui său. Referitor la acest împrumut cu fratele nu a discutat, nu i-a spus nimic. Acești bani se aflau la el la păstrare. Fratele său lucra în construcție, uneori pleca peste hotare, el nu avea un loc de trai permanent, respectiv din acest motiv păstra banii la el. Când a restituit banii Benderschi Valeriu, i-a zis că nu s-a rezolvat problema sa, dar detalii nu i-a dat.

Indică că anul acesta cu Benderschi Valeriu s-au întâlnit de vreo 3 ori. Ultima dată s-a întâlnit cu 2 luni în urmă, în sat. La telefon vorbește des cu Benderschi Valeriu, se felicită la ocazii, de Paște. Nu cunoaște dacă la moment Benderschi Valeriu a rezolvat problemele sale cu imobilele. Nu cunoaște cine gestionează la moment imobilul de pe str. Varnița. Banii fratelui său îi deținea deoarece a lucrat în construcții, a lucrat și peste hotare, el nu are familie, îi strângea pentru apartament. Benderschi Valeriu i-a zis că prin intermediul avocatului urma să rezolve întrebarea în judecată și din acest motiv are nevoie de bani. Cum anume să rezolve întrebarea, nu l-a întrebat. Atunci când a împrumutat banii, Benderschi Valeriu i-a explicat că atunci când a procurat imobilele, erau cu actele în regulă, pe urmă s-a constatat că sunt aplicate sechestre pe imobile. De cine au fost aplicate sechestrul, nu i-a comunicat, nici nu a intrat în detalii, nu-l interesa. Suma de 10 000 euro nu a fost declarată organului fiscal de către fratele său.

4. **Declarațiile martorului Ursu Valentin**, care fiind audiat sub jurământ în ședința de judecată, a comunicat că circa 15 ani în urmă a făcut un împrumut de bani domnului Benderschi Valeriu. Ei sunt prieteni și având bani disponibili, i-a împrumutat suma de 5 000 de euro. Peste o perioadă de câteva luni i-a întors banii înapoi, el îi spunea că avea nevoie să investească în construcții. Relevă că au convenit cu Benderschi Valeriu ca să-i acorde această sumă de bani fără procent, pe o lună sau două. Acest lucru l-au discutat în sect. Centru, lângă ASEM la terasă-bar. De la momentul discuției și acordarea împrumutului a trecut o zi, practic a doua zi avea banii disponibili. Benderschi Valeriu i-a comunicat că dorește să investească în mobilă, nu i-a comunicat despre realizarea scopului la realizarea acestuia. Nu a întocmit nici un înscris la acordarea împrumutului. Pe inculpat nu-l cunoaște, vizual parcă l-a văzut pe stradă, dar în legătură cu cazul dat nu îl cunoaște.

5. **Declarațiile martorului David Iulian**, care fiind audiat sub jurământ în ședința de judecată, a comunicat că a trecut foarte mult timp, dar va relata ce ține minte. Indică că a fost o situație cu un cunoscut de-al său, un consătean Benderschi Valeriu. A achiziționat prin licitație de la stat un bun imobil și din diferite motive nu putea intra în posesie, nu cunoaște detaliile. Atunci a apelat la domnul Mihai Godea pentru a avea o întrevedere cu Benderschi Valeriu, poate îl va putea ajuta cumva. Ulterior a avut loc o întâlnire cu domnul Godea Mihai și Benderschi Valeriu, la care ultimul i-a explicat care este problema, nu cunoaște ce anume, domnul Godea Mihai nu i-a dat nici un răspuns, a spus că nu ține de competența lui parlamentară, dar va încerca să se intereseze ce se poate de făcut. La un timp după asta, nu ține minte câte zile, a fost contactat de domnul Vasile Efros care i-a spus că a avut o discuție cu domnul Godea Mihai și cunoaște care este problema, astfel să-i stabilească o întâlnire cu Benderschi Valeriu. Le-a făcut schimb de telefoane, în rest nu a mai participat la discuții. Unica intervenție a fost mai târziu, peste un timp, când Efros Vasile a spus că nu-l găsește pe Benderschi Valeriu și că cumva trebuie să ia legătura urgent. Personal atunci l-a telefonat pe Benderschi Valeriu și i-a spus să ia legătura cu Efros Vasile. Asta e cam tot ce cunoaște, a trecut mult timp.

Precizează că aceste evenimente au avut loc aproximativ până la anul 2011, deoarece Godea Mihai a plecat din Parlament din 2011. Relevă că s-a întâlnit vizavi de ULIM cu ei. Cu Benderschi Valeriu, după ce l-a sunat Efros Vasile, s-au mai întâlnit ocazional pentru că au crescut într-un sat și au prieteni comuni. Benderschi Valeriu nu i-a dat detalii despre discuțiile cu Efros Vasile, i-a spus că a dat bani, dar nu s-a rezolvat nimic, nu i-a spus câți bani au fost dați. Banii au fost dați de Benderschi Valeriu lui Efros Vasile. Nu a cunoscut detaliile, la început doar a cunoscut despre faptul că e vorba despre un bun imobil și atât. Nu i-a comunicat dacă a reușit să rezolve problema invocată, cu un an în urmă a avut o întrebare de la colegi care a fost problema, respectiv l-a telefonat pe Benderschi Valeriu și l-a întrebat cu ce s-a ajuns la final, acesta i-a spus că în afară de aspectul moral, mai este și financiar de 25 000 de euro, așa i-a spus prin telefon.

Susține declarațiile făcute la urmărirea penală și ele corespund realității. La CNA nu ține minte când a fost audiat, ani în urmă. De la momentul când au avut loc evenimentele și până când a fost audiat la CNA, nu ține minte termenele, chiar îs mulți ani. La întâlnirea despre care a relatat, Vasile Efros nu a fost, ulterior s-au întâlnit cu el, el a venit cu un "Audi" nou, nu cunoaște modelul. Vasile Efros au plecat împreună cu domnul Mihai Godea în primăvara anului 2011. Evenimentele despre care a vorbit poate au avut loc și în 2011, întâlnirea cu Efros Vasile precis nu era iarna. Până a pleca Vasile Efros din PLDM, cunoaște că acesta îl însoțea pe Mihai Godea în fiecare săptămână la Călărași. În acea perioadă l-a văzut des pe Vasile Efros. Nu ține minte cu ce mijloc de transport se deplasa cu domnul Godea Mihai. Din discuția cu Benderschi Valeriu și

Mihai Godea, și anume dacă Godea Mihai a indicat că imobilul se afla în instanță, nu ține minte așa ceva că spus că se află în instanță sau nu. Nu cunoaște de ce Benderschi Valeriu nu putea intra în posesie, nu cunoaște așa detalii. Personal doar le-a organizat întâlnirea, a participat la ea pentru ca Benderschi Valeriu să îi explice lui Godea Mihai care era problema. Când s-au întâlnit cu Godea Mihai, nu cunoștea că Efros Vasile este avocat, cunoștea că este jurist. Acum cunoaște că este avocat, ulterior s-a interesat, probabil atunci când a fost interogată de CNA. Indică că a spus lui Benderschi Valeriu că Vasile Efros este consilierul lui Vasile Godea. În perioada când Efros Vasile era membru de partid, personal la fel era membru de partid, nu controla la nimeni statutul. Organizația Teritorială Călărași a votat pentru el ca să fie membru al Parlamentului RM. Președintele Organizației Teritoriale Călărași al PLDM era domnul Slusarenco Vladimir. Indică că nu l-a acuzat direct pe Efros Vasile că a luat bani și și-a luat mașină, a spus doar ce cunoștea, unde a participat și la ce a fost prezent, a explicat acumă totu pas cu pas.

6. **Declarațiile martorului Godea Mihai**, care fiind audiat sub jurământ în ședința de judecată, a comunicat că nu cunoaște multe, nu neagă, dar nici nu confirmă audiența care a avut loc anterior, pentru că a fost o perioadă foarte încărcată după alegerile din 2009 când foarte mulți cetățeni care se considerau păgubiți își căutau dreptatea inclusiv la politicieni. Erau zile când făcea și câte 20-30 audiențe pe zi și este imposibil de a reține toată lumea care vine și cu ce probleme vin ei, dar practica era în cazul unor probleme juridice erau cetățenii redirecționați să fie consultați de către juriștii din cadrul Partidului Liberal Democratic din care făcea parte. Și care din colegii juriști erau liberi, la aceia îi redirecționa, putea să iasă de la el și să meargă direct la juriști.

A precizat că se referă la perioada anilor 2010-2011, în luna mai 2011 nu mai era în Partidul Liberal Democratic. Efros Vasile în acea perioadă îi era cunoscut, dânsul era membrul Biroului Permanent Central al Partidului Liberal Democratic și responsabil organizatoric de Organizația Teritorială Călărași a partidului. David Iulian îi este cunoscut, acesta în perioada respectivă 2009-2011, era președintele organizației primare a satului Răciula, raionul Călărași. Făcea parte din conducerea teritorială Călărași a Partidului Liberal Democratic, și nu-și amintesc foarte bine, dar i se pare, era și membru al Consiliului Național al partidului, dar nu este sigur. Nu poate să afirme cu certitudine dacă au fost careva întâlniri între el personal și David Iulian și alte persoane. Discuții au fost multe, dar nu poate nici să nege, nici să confirme, discuții au fost multe, personal era responsabil politic de raionul Călărași și se întâlneau în ședințe. Peste drum de ULIM cu David Iulian și alte persoane, în cafenea, nu ține minte dacă a avut careva întâlniri. Către Efros Vasile crede că au fost redirecționate persoane, redirecționa la juriștii disponibili.

Indică că nu cunoaște persoana cu numele Benderschi Valeriu. Audiențele de obicei aveau loc în biroul său din sediul partidului, uneori la Parlament, cel mai des erau la birou în str. București 88. Efros Vasile în ședința de astăzi nu este foarte sigur ce calitate procesuală are, înțelege că este apărare și acuzare. Pe parcursul activității sale în cadrul partidului, atâta timp cât a activat cu Efros Vasile, a avut rezultate foarte bune și organizația din Călărași a devenit cea mai puternică, cât a fost la Călărași nu a auzit plângeri de la alți colegi din partid.

Concretizează că în perioada menționată au fost doi președinți domnul Ion Chitroagă și al doilea - Vlad Slusarenco. Când domnul Artemi a devenit președinte, personal a plecat. La alegerile parlamentare din 2010 Efros Vasile a fost înaintat în calitate de parlamentar în cadrul Parlamentului RM din partea PLDM. Personal nu făcea întâlniri de genul dar, putea să telefoneze un jurist și să-i spună că este un cetățean care are nevoie de ajutor.

7. **Declarațiile martorului Zama Vitalie**, care fiind audiat sub jurământ în ședința de judecată, a comunicat că este vorba despre o adresare la Curtea Europeană a companiei SRL

"Mobvaro-M", mulți ani în urmă a fost adresarea, nu mai ține minte, personal a pregătit cererea introductivă și ea a fost depusă la Curte. Contract de prestare a serviciilor cu compania SRL "Mobvaro-M" nu ține minte dacă a avut, a fost în perioada anilor 2010-2011, nu ține minte cu exactitate, au trecut 15 ani. Discuția și colaborarea cu compania SRL "Mobvaro-M" a avut loc prin intermediul domnului Vasile Efros. Până la colaborarea cu SRL "Mobvaro-M", a discutat mai întâi cu Vasile Efros, așa își aduce aminte. Cu Vasile Efros mai colabora pe diferite dosare civile sau penale. Materialele pe baza căreia a fost pregătită cererea pentru Curtea Europeană au fost furnizate dacă nu greșește de domnul Vasile Efros. La perfectarea acestei cereri nu ține minte dacă a fost implicat și domnul Vasile Efros. Presupune că îi comunica lui Vasile Efros despre întocmirea sau depunerea acestei cereri. Pentru acest serviciu nu ține minte dacă a fost remunerat. Referitor la prezenta cauză, cunoaște doar din ce i-au comunicat organele de forță, că era vorba de o mită, dar nu de la domnul Vasile Efros sau de la compania SRL "Mobvaro-M", nu a aflat ce îl lega pe dumnealui cu această companie. Nu cunoaște exact textul declarațiilor date la urmărirea penală. Nu ține minte nici când au fost făcute acele declarații, dar a comunicat adevărul. Cererea înaintată la Curtea Europeană în mod normal a fost semnată de conducerea companiei, dar din cate a înțeles de la organele de forță, a fost declarată inadmisibilă această cerere. Circumstanțele semnării acestei cereri de către reprezentantul companiei nu și le amintește. Relevă că personal trebuia să perfecteze cererea, depunerea era doar la oficiul poștal, știe că a venit și un răspuns, negativ, dar a venit. Respectiv depunerea o face ori persoana conducătoare, fie avocatul sau reprezentantul. Semnarea este un procedeu, depunerea este alt procedeu, fără semnătură clar că nu se depune, ori cu împuterniciri, ori să fie semnată de conducător, acum nu-și mai aduce aminte. Discuții în privința acestei cereri a avut cu domnul Benderschi Valeriu, dar această discuție a avut loc dacă nu greșește deja după depunerea cererii. Nu ține minte care a fost scopul și ce au discutat, l-a văzut la birou, ceva au discutat, despre cerere probabil, dar ce exact nu ține minte. Obiectul cererii nu-și amintește care era. Nu-și amintește ce materiale au fost prezentate, dar în mod normal este dosarul național, dar în ce a constatat acel dosar nu ține minte.

Mai indică că nu-și amintește dacă a fost vreo întâlnire cu Vasile Efros, Benderschi Valeriu sau alt reprezentant de la SRL "Mobvaro-M". În perioada ceea, în afară de avocat, Vasile Efros probabil avea și activități politice. Nu ține minte cu cine era asociat Vasile Efros și biroul de avocați. Cum a mai spus mai devreme, despre faptul că rezultatul este negativ a aflat de la organele de forță, poate și a scris vreo plângere, refuzul i-a fost prezentat de ofițerii de la CNA, este alogic să spună că nu s-a adresat la CEDO dacă și singur a prezentat refuzul ofițerilor de la CNA.

8. **Declarațiile martorului Bordian Mariana**, care fiind audiată sub jurământ în ședința de judecată, a comunicat că a activat în cadrul SRL "Mobvaro-M" în perioada anilor 2014-2016, respectiv a reprezentat SRL "Mobvaro-M" în calitate de reprezentant în cauza penală de învinuire a lui Iscolinîi Dmitrii și cauza civilă împotriva SA "Ex-Prod-Trans" privind anularea contractelor. Aproximativ în anul 2017 Curtea de Apel Chișinău a pronunțat o decizie pe cauza penală de învinuire a lui Iscolinîi Dmitrii. Aproximativ tot în acea perioadă, prima jumătate a anului 2017, Benderschi Valeriu i-a comunicat că inițial în perioada când a depus plângere împotriva lui Iscolinîi Dmitrii, cauza respectivă se tergiversa după părerea neîntemeiată și la acel moment cineva, nu cunoaște cine, i-a recomandat lui Benderschi Valeriu o persoană pe nume Efros Vasile, care are influență asupra persoanelor decidente care examinează plângerea depusă împotriva lui Iscolinîi Dmitrii și că ar putea urgenta examinarea plângerii și eventual obținerea unei hotărâri legale pe cauza civilă. De asemenea, Benderschi Valeriu i-a comunicat că i-a

transmis lui Efros Vasile mijloace financiare în sumă de 25 000 euro în două tranșe, o tranșă prin intermediul unei persoane angajate în compania SRL "Mobvaro-M", iar altă tranșă în mărime de 15 000 euro i-a transmis personal. După ce i-a spus acest fapt, i-a comunicat că aceste acțiuni nu sunt legale, deoarece conform probatoriului era dovedită învinuirea lui Iscolinîi Dmitrii, iar ulterior probele respective puteau sta la baza hotărârii în cauza civilă. Așa este procedura, cu drepturi, obligații, prevederi legale, iar mijloacele financiare transmise de către Benderschi Valeriu lui Efros Vasile nu-și au necesitatea și reflectarea. Totodată, i-a sugerat să depună un autodenunț referitor la aceste acțiuni de transmitere a mijloacelor financiare de către Benderschi Valeriu către Efros Vasile.

Confirmă că personal a participat în cauza penală a lui Iscolinîi Dmitrii din partea SRL "Mobvaro-M" și pe cauza civilă, de asemenea, a reprezentat SRL "Mobvaro-M". În perioada anilor 2008-2009 au fost intentate aceste cauze, exact nu poate spune. Anterior au mai reprezentat SRL "Mobvaro-M" angajatul Ovidiu, numele de familie nu și-l poate aminti, și Inga Tihon. Nu-i sunt cunoscute asemenea informații, dar din dosarul penal de învinuire a lui Iscolinîi Dmitrii și cauza civilă de anulare a contractelor, personal careva acte, procuri sau mandate ale lui Efros Vasile nu a depistat.

Indică că la acțiunea SRL "Mobvaro-M" pe cauza civilă erau 17 părți de anulare a contractelor civile de donație, vânzare-cumpărare. A participat pe cauza civilă în calitate de avocat și refuză să spun despre cauza dată la care a participat în calitate de avocat, informațiile sunt publice. A răspuns la întrebarea procurorului că aproximativ în anul 2008-2009 a fost intentată cauza civilă. Cauza penală la fel, nu-și amintesc, doar anul 2008-2009. Nu are dreptul să dea detalii din cauza unde a participat în calitate de avocat, prelevând Legea cu privire la avocatură. Refuză să răspundă la întrebarea când a fost pronunțată sentința de către instanța de fond în cauza penală de învinuire al lui Iscolinîi Dmitrii. Această cauză a fost de vreo trei ori restituită la rejudicare în apel și chiar a uitat unele momente procedurale. Indică că a comunicat în detaliu aceste situații, nu are ce adăuga în privința mijloacelor financiare transmise de Benderschi Valeriu lui Efros Vasile. Benderschi Valeriu nu i-a comunicat ce acțiuni urma să întreprindă Vasile Efros. A menționat la început că nu i-a comunicat numele persoanei, i-a spus doar că este un angajat al SRL "Mobvaro-M", prin intermediul unui angajat a transmis prima tranșă. Doar ține minte perioada, și anume că în anul 2017 a fost această discuție. Ca avocat refuză să răspundă la întrebarea cui oferă servicii la moment. Refuză să răspundă la întrebarea cu referire la faptul dacă au mai fost din 2017 până acum discuții cu Benderschi Valeriu. Reiterează că i-a fost cunoscut faptul transmiterii banilor, în prima jumătate a anului 2017. Ulterior i-a fost cunoscut faptul că a fost depus un autodenunț în privința lui Efros Vasile. Cunoaște că Valeriu Bendeschi a depus autodenunț, fiindcă acesta se depune de către subiect, altceva nu cunoaște. Nu-și amintește circumstanțele cum a aflat despre acest autodenunț. La faza de urmărire penală a fost audiată în calitate de martor. Nu-și amintește cine anume a audiat-o. Nu poate enunța cauzele în care alții au reprezentat SRL "Mobvaro-M", nu poate răspunde la această întrebare. Declarațiile sale sunt la dosarul penal, nu-și amintește ce a declarat atunci, acum a declarat ce și-a amintit pe cazul dat. Nu-și amintește în ce an a fost audiată la urmărirea penală.

9. Conținutul procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 04.10.2018, prin care Șchiopu Elena l-a recunoscut pe Efros Vasile ca fiind persoana vizată în declarațiile sale (vol.I, f.d.57-59);

10. Conținutul procesului-verbal de cercetare a documentelor din 06.08.2019, prin care au fost examinate actele instanțelor de judecată, adoptate în cadrul procesului civil și procesului

penal intentate în legătură cu înstrăinarea ilegală a celor 7 imobile din patrimoniul SA "Ex-Prod-Trans" (vol.I, f.d.110-113);

11. Conținutul procesului-verbal de confruntare din 07.10.2019, prin care au fost confruntate declarațiile martorului Benderschi Valeriu, asistat de avocatul Burlacu Silviu cu declarațiile învinutului Efros Vasile, asistat de apărătorul Țurcan Veaceslav, cele două părți menținându-și declarațiile făcute anterior în cadrul audierilor (vol.IV, f.d.118-121);

12. Documente - hotărîrea Judecătorei sect. Botanica din 26.11.2009, dosarul nr.2-1278/09; decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 05.05.2010, dosarul nr.2a-411/10; decizia Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 01.12.2010, dosarul nr.2ra-1521/10; decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07.11.2017, dosarul nr.1ra-1215/2017; decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18.04.2018, dosarul nr.2ra-610/18 (vol.I, f.d.77-109, 114-116);

13. Conținutul procesului-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 18.01.2019, cu anexă, prin care a fost interceptată și înregistrată comunicarea ambiantală între Benderschi Valeriu și Efros Vasile, petrecută la 16.01.2019, în incinta Judecătorei Strășeni (vol.I, f.d.177-181).

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinutului, inculpatului.

Conform art.6 alin.(1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art.51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art.52 alin.(1) din Codul Penal se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod Penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Potrivit actului de învinuire, inculpatului Efros Vasile i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) din Codul Penal – traficul e influență, adică pretinderea și primirea, personal de bani în proporții deosebit de mari, pentru sine și pentru alte persoane, de către persoana care susține că are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale.

Este important a nemționa că în primăvara anului 2010 (perioada comiterii pretinsei fapte), art.326 Cod penal avea următoarea redacție:

” (1) *Primirea sau extorcarea de bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, acceptarea de servicii, bunuri sau avantaje, personal sau prin mijlocitor, pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui funcționar, în scopul de a-l face să îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,*

*se pedepesc cu amendă în mărime de la 500 la 1500 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani.*

(2) *Aceleași acțiuni urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit, săvârșite:*

*b) de două sau mai multe persoane;*

*c) cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții mari,*

*se pedepesc cu amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani.*

(3) *Acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), săvârșite:*

*a) cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari;*

*b) în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale,*

*se pedepesc cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 500 la 1500 unități convenționale.”*

Instanța ține să evidențieze că în temeiul Legii nr.245 din 02.12.2011, în vigoare 03.02.2012, Legii nr.78 din 12.04.2012, în vigoare 25.05.2012, Legii nr.326 din 23.12.2013, în vigoare 25.02.2014, Legii nr.165 din 10.09.2020, în vigoare 09.11.2020, art.326 Cod penal a suferit modificări, actualmente avînd următoarea redacție:

„1) *Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite,*

*se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

(1<sup>1</sup>) *Promisiunea, oferirea sau darea unei persoane, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje enumerate la alin.(1), pentru aceasta sau pentru o altă persoană, cînd respectiva persoană are sau susține că are o influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, în scopul indicat la alin.(1),*

*se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convențional sau cu închisoare de pînă la 3 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

(2) *Acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (1<sup>1</sup>):*

*c) săvârșite cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții mari;*

*d) urmate de influența promisă sau de obținerea rezultatului urmărit*

*se pedepsesc cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 7 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

*(3) Acțiunile prevăzute la alin.(1), (1<sup>1</sup>) sau (2), săvârșite:*

*a) cu primirea de bunuri sau avantaje în proporții deosebit de mari;*

*b) în interesul unui grup criminal organizat sau al unei organizații criminale,*

*se pedepsesc cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 8 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 7000 la 12000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.*

*(4) Persoana care a promis, a oferit sau a dat bunuri ori servicii enumerate la alin.(1) este liberată de răspundere penală dacă ele i-au fost extorcate sau dacă persoana s-a autodenunțat neștiind că organele de urmărire penală sînt la curent cu infracțiunea pe care a săvârșit-o.”*

Pentru a stabili care dintre prevederile legale succesive este aplicabilă în speță și la care dintre acestea urmează a fi raportată fapta inculpatului, instanța de judecată a avut în vedere dispozițiile art. 8, 9, 10, 10<sup>Ne</sup> și 22 din Codul penal, precum și art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

De asemenea, instanța a ținut cont de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în special: Cauza Scoppola c. Italiei (nr. 2) [Marea Cameră], 2009, §§ 103–109, Cauza Berardi și Mularoni c. San Marino, cererile nr. 24705/16 și 24818/16, hotărîrea din 10 ianuarie 2019. Precum și de Avizul consultativ al Marii Camere a CtEDO din 29 mai 2020, emis la cererea nr. P16-2019-001, formulată de Curtea Constituțională a Armeniei, referitor la utilizarea tehnicii legiferării prin referință pentru incriminarea unei infracțiuni și criteriile aplicabile pentru compararea legii penale în vigoare la momentul comiterii infracțiunii și a legii penale care o modifică.

În esență, instanța a desprins că sarcinile ce urmează a fi realizate în aceste situații presupun necesitatea de a verifica dacă există o continuitate a incriminării, de la momentul săvârșirii infracțiunii și pînă la momentul condamnării. Ori, situația în care o faptă incriminată de legea veche nu mai este incriminată în legea contemporană examinării cauzei, trebuie să profite inculpatului. În cadrul acestei evaluări, nu este permisă combinarea elementelor din două norme penale diferite, într-un mod care să conducă la crearea unei „lex tertia” – o formulare hibridă a normei penale.

Totodată, instanța subliniază că analiza nu trebuie realizată *in abstracto*, printr-o simplă comparare teoretică a textelor de lege, ci *in concreto*, raportînd faptele comise atît la legea în vigoare la momentul comiterii, cît și la legea aplicabilă în prezent. Această abordare este reflectată expres în punctul 88 al Avizului consultativ al Curții Europene a Drepturilor Omului și este aplicată de peste jumătate dintre statele membre ale Consiliului Europei (punctele 37–38 din aviz), fiind, de asemenea, solid ancorată în jurisprudența Curții (punctul 79).

Pe baza acestor repere, instanța notează că doar în acest cadru este posibilă realizarea unei analize logico-juridice pertinente, capabilă să conducă la formularea răspunsului privind:

a) dacă se constată continuitatea incriminării între cele două legi succesive, și, b) care dintre aceste reglementări este mai favorabilă inculpatului.

În ipoteza în care se reține existența unei astfel de continuități, instanța are obligația de a verifica dacă sancțiunea aplicată nu depășește limitele prevăzute de norma penală în vigoare la data comiterii faptei (a se vedea cauza Berardi și Mularoni, § 41, și punctul 85 al Avizului).

În continuare, sub aspectul încadrării juridice a faptei incriminate, instanța reține că conform

art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Conform art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de judecată reține că atât legea penală aplicabilă la data comiterii pretensei fapte (primăvara anului 2010), cât și cea în vigoare la momentul pronunțării hotărârii, incriminează infracțiunea de trafic de infruență.

Aderent, conform art. 6 alin. (1) din Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție, iar art.8 al Codului penal prevede că, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Totodată, potrivit art. 10 alin. (1) –(2) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Este de notat că sancțiunea pentru fapta de care este învinuit inculpatul a fost înăspriță, respectiv, în temeiul art.10 Cod penal nu poate avea caracter retroactiv, pe cale de consecință, instanța va da apreciere faptelor inculpatului Efros Vasile în corespundere cu prevederile art. *art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal al RM* (normă în vigoare la momentul comiterii faptei – primăvara anului 2010).

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința **numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.**

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

În conformitate cu prevederile art.6 §1 și §2 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată pînă ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

Examinând în totalitate probele prezentate de către părți în ședința de judecată, instanța reține că, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit

toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 99 alin. (2) din Codul de Procedură Penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Potrivit art. 100 alin. (4) din Codul de Procedură Penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de Procedură Penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest sens instanța reține că, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama acuzării. Legea procesual penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei în comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Ori, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea atribuțiilor lui procesuale (art. 51, 53 și 320 CPP).

Astfel, la adoptarea unei hotărâri de condamnare prin prisma jurisprudenței Curții Europene, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la fel se reține că pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În contextul prevederilor legale citate supra și în coraport cu circumstanțele de fapt ale cauzei constatate în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză penală, instanța de judecată constată *dincolo de orice dubiu rezonabil* că, în privința inculpaților, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

Soluționând chestiunile indicate la art.385 Cod de procedură penală prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, instanța de judecată apreciază că fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul Efros Vasile, a avut loc și aceasta a fost comisă de inculpat.

Potrivit doctrinei, **obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (3) lit.a) din Codul penal, în varianta imputată lui Efros Vasile îl formează relațiile sociale cu privirea la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcții de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționari internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

**Obiectul material sau imaterial** al infracțiunii analizate îl reprezintă remunerația ilicită, care în acest caz se exprimă prin mijloace bănești în sumă de 25000 euro, echivalentul a 424500 lei, conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei din perioada 01.03.2010-31.05.2010, sumă ce constituie remunerația necuvenită pentru intervenția inculpatului Efros Vasile pe lângă persoane publice și persoane cu funcție de demnitate publică, si anume pentru a

influența judecătorească și procurorii în gestiunea cărora erau cauzele penale și civile privind înstrăinarea ilegală a 7 imobile ce au aparținut SA "Ex-Prod-Trans", ca în termen de 6 luni de zile să fie finalizate cauzele respective în favoarea lui Valeriu Benderschi, astfel încât să fie redobândită proprietatea asupra celor 7 imobile, care au fost achiziționate de la Agenția Proprietății Publice de către întreprinderea SRL "Mobvaro-M".

**Latura obiectivă** a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la infracțiunea analizată cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

*Pretinderea* presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Prin *primire* se are în vedere: luarea în posesie, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Iar prin *acceptare* se are în vedere aprobarea promisiunii vizând serviciile, privilegiile sau avantajele de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

În speță, inculpatului Efros Vasile i-au fost incriminate doar două modalități normative: pretinderea (cererea insistentă, reclamarea, revendicarea) și primirea (luarea în posesie, obținerea, încasarea) a unei sume de bani.

Infracțiunea prevăzută la art.326 din Cod penal este una formală și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează fapta de trafic de influență, adică din momentul pretinderii, primirii în întregime a remunerației ilicite sau promisiunii, dării și oferirii personal, de bunuri, pentru o altă persoană.

Potrivit art. 30 Cod penal, se consideră infracțiune prelungită fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune. Infracțiunea prelungită se consumă din momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale.

Instanța de judecată reține că, art.326 din Cod penal va fi reținut la încadrare, chiar dacă traficanțul de influență nu a exercitat influența (deși, avea intenția) asupra factorului de decizie (persoană publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoană publică străină sau funcționar internațional).

În cadrul procesului penal, pe baza probelor administrate de organul de urmărire penală, cercetate în contradictoriu în ședința de judecată și analizate mai sus, instanța a stabilit fără echivoc că, prin *procesul-verbal de cercetare a documentelor din 06.08.2019*, au fost examinate actele instanțelor de judecată, adoptate în cadrul procesului civil și procesului penal intentate în legătură cu înstrăinarea ilegală a celor 7 imobile din patrimoniul SA „Ex-Prod-Trans”.

Această probă confirmă declarațiile martorilor Benderschi Valeriu, Druga Ovidiu, Bordian Mariana și Zama Vitalie și, coroborat cu declarațiile martorului Benderschi Valeriu probează faptul că SRL „Mobvaro-M” a intentat un proces civil prin înaintarea unei cereri de chemare în judecată a mai multor copârți, prin care a încercat să obțină declararea nulității actelor ce au condus spre înstrăinarea activelor „Transcereale” SA, succesor al căreia este SA „Ex-Prod-Trans”, companie acționar majoritar al căreia a devenit SRL „Mobvaro-M”. Procesul civil s-a soldat cu respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată a SRL „Mobvaro-M”. Concomitent, s-a desfășurat și un proces penal în privința fostului director al „Transcereale” SA, Dumitru Iscolnii, care s-a finisat cu condamnarea acestuia. Actele frauduloase ale cet. Dumitru Iscolnii au servit drept temei de revizuire a procesului civil intentat de SRL „Mobvaro-M”, astfel încât instanța de revizuire a dispus rejudecarea pricinii civile în instanța de fond. Astfel, se atestă existența procesului civil obiect al căruia au fost cele 7 imobile înstrăinate din patrimoniul SA „Ex-Prod-Trans” (fosta „Transcereale” SA) și se adeverește pierderea acestuia de SRL „Mobvaro-M”, proces civil ce a servit drept premisă pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență de către Efros Vasile. De asemenea, se atestă existența unui proces penal, inculpat în cadrul căruia a fost cet. Iscolnii Dumitru, fostul director al „Transcereale” SA.

Instanța apreciază ca fiind importante declarațiile lui Benderschi Valeriu date în ședința de judecată, și anume:” *...I-a explicat lui David Iulian că aici este implicat și politicul și nu crede că justiția nu va face față, astfel l-a rugat să-l ajute fiindcă acesta făcea parte din partidul PLDM care era la putere atunci. David Iulian a reacționat la rugămintea sa și i-a făcut o întâlnire cu Godea Mihai, care deținea funcția de vicepreședinte al PLDM. Personal a explicat problema dlui Godea Mihai, după care acesta a spus că la Agenția Proprietății Publice sunt mai multe probleme de genul dat, ce țin de delapidare, și vă vede hotărârea întrebării într-o persoană care ar avea cunoștințe și în domeniu politic, și în domeniu juridic, toate problemele în complex și se va strădui să găsească pe cineva din partid care ar putea să soluționeze problema. După care David Iulian i-a făcut cunoștință cu Efros Vasile, acesta a cerut dosarul să facă cunoștință cu materialele și a spus că în 6 luni hotărâște întrebarea pentru că are influență în domeniu și n-o să permită ca adversarii să abuzeze.*

*După o perioadă Efros Vasile a spus că a discutat cu toate persoanele, poate soluționa problema, dar aceasta va costa, la care i-a numit cifra de 25 000 euro. I-a răspuns că este de acord, dar nu are banii la moment. Știe că i-a dat prima tranșă, Efros Vasile forța nota spunând că el s-a înțeles, a vorbit și a promis oamenilor, iar dânsul îl dă de gol, pentru că nu are cu se achita. Astfel, a fost nevoit să împrumute de la prieten a doua tranșă ca să-i dea banii lui Efros Vasile toți banii integral. După care Efros Vasile primind banii, i-a spus că în 6 luni va intra în posesie și justiția își va spune cuvântul. O perioadă a dispărut Efros Vasile, pe urmă mai venea și mai cerșea bani, și anume 1 000 euro sau 2 000 euro pentru necesitățile partidului.... Banii s-au transmis ca să rezolve problema cu imobilele care au fost delapidate ilegal, Efros Vasile s-a*

*exprimat că partea de lucru și-a făcut-o (Benderschi Valeriu) și deja este treaba lui cum va rezolva problema. Când a solicitat a doua tranșă peste câteva zile, Efros Vasile spunea că a vorbit cu toți oamenii care sunt implicați în rezolvarea problemei date și așteaptă să fie remunerați, iar dânsul îi dă toate lucrurile peste cap cu neachitarea, activa ca un escroc, știind că prima tranșă s-a dat și este nevoit să dea și a doua tranșă. ...Recunoaște semnarea contractului de asistență juridică încheiat de el cu Efros Vasile. Conform contractului nu a achitat nimic lui Efros Vasile. Contractul asigură că Efros Vasile va soluționa problema, era o confirmare, dar Efros Vasile întindea timpul pentru că mai avea ceva dosare și o plângere pe numele său. Nu a semnat mandat avocațial și nu a făcut procură pe numele lui Efros Vasile. Efros Vasile nu a întocmit deloc careva acte procesuale, nu a participat. Efros Vasile a cerut banii, i-a zis cât costă și că a făcut înțelegeri cu echipa privind soluționarea problemei.”*

*Declarațiile martorului Benderschi sunt confirmate prin declarațiile martorului Godea Mihai, care fiind audiat sub jurământ în ședința de judecată, a comunicat că „nu cunoaște multe, nu neagă, dar nici nu confirmă audiența care a avut loc anterior, pentru că a fost o perioadă foarte încărcată după alegerile din 2009 când foarte mulți cetățeni care se considerau păgubiți își căutau dreptatea inclusiv la politicieni. Erau zile când făcea și câte 20-30 audiențe pe zi și este imposibil de a reține toată lumea care vine și cu ce probleme vin ei, dar practica era în cazul unor probleme juridice erau cetățenii redirecționați să fie consultați de către juriștii din cadrul Partidului Liberal Democratic din care făcea parte. Și care din colegii juriști erau liberi, la aceia îi redirecționa, putea să iasă de la el și să meargă direct la juriști...Efros Vasile în acea perioadă îi era cunoscut, dânsul era membrul Biroului Permanent Central al Partidului Liberal Democratic și responsabil organizatoric de Organizația Teritorială Călărași a partidului. David Iulian îi este cunoscut, acesta în perioada respectivă 2009-2011, era președintele organizației primare a satului Răciula, raionul Călărași. Făcea parte din conducerea teritorială Călărași a Partidului Liberal Democratic, și nu-și amintesc foarte bine, dar i se pare, era și membru al Consiliului Național al partidului, dar nu este sigur. Nu poate să afirme cu certitudine dacă au fost careva întâlniri între el personal și David Iulian și alte persoane. Discuții au fost multe, dar nu poate nici să nege, nici să confirme, discuții au fost multe, personal era responsabil politic de raionul Călărași și se întâlneau în ședințe.... Către Efros Vasile crede că au fost redirecționate persoane, redirecționa la juriștii disponibili. ”*

*Declarațiile martorului Godea Mihai confirmă declarațiile martorilor Benderschi Valeriu și David Iulian și probează faptul că Efros Vasile a fost un membru activ al PLDM și a lucrat intens cu martorul Godea Mihai. Totodată, se confirmă și apartenența politică a martorului David Iulian, precum și cunoașterea și relațiile acestuia cu Godea Mihai și Efros Vasile.*

*Aceeași consecutivitate a evenimentelor este confirmată declarațiile martorului David Iulian: „...a fost o situație cu un cunoscut de-al său, un consătean Benderschi Valeriu. A achiziționat prin licitație de la stat un bun imobil și din diferite motive nu putea intra în posesie, nu cunoaște detaliile. Atunci a apelat la domnul Mihai Godea pentru a avea o întrevedere cu Benderschi Valeriu, poate îl va putea ajuta cumva. Ulterior a avut loc o întâlnire cu domnul Godea Mihai și Benderschi Valeriu, la care ultimul i-a explicat care este problema, nu cunoaște ce anume, domnul Godea Mihai nu i-a dat nici un răspuns, a spus că nu ține de competența lui parlamentară, dar va încerca să se intereseze ce se poate de făcut. La un timp după asta, nu ține minte câte zile, a fost contactat de domnul Vasile Efros care i-a spus că a avut o discuție cu domnul Godea Mihai și cunoaște care este problema, astfel să-i stabilească o întâlnire cu Benderschi Valeriu. Le-a făcut schimb de telefoane, în rest nu a mai participat la discuții. Unica intervenție a fost mai târziu, peste un timp, când Efros Vasile a spus că nu-l găsește pe*

*Bendeschi Valeriu și că cumva trebuie să ia legătura urgent. Personal atunci l-a telefonat pe Benderschi Valeriu și i-a spus să ia legătura cu Efros Vasile. ”*

Instanța evidențiază că în declarațiile martorului Benderschi Valeriu sunt susținute și prin declarațiile martorilor Marcu Petru și Ursu Valentin, care au dat cu împrumut primului suma de bani cerută de Efros Vasile. Martorul Marcu Petru, a explicat că *”în primăvara anului 2010 a fost contactat de Benderschi Valeriu care l-a rugat să se întâlnească ca să discute, vroia să-l roage ceva. A doua zi s-au întâlnit pe str. Calea Basarabiei, mun. Chișinău, unde acesta activa, vindea mobilă. La întâlnire acesta l-a rugat să-i împrumute o sumă de bani, și anume 15 000 euro. El a spus că are nevoie de acești bani, deoarece a procurat niște imobile pe str. Varnița, la momentul procurării dânsul a spus că actele erau în regulă, dar ulterior au apărut careva probleme cu actele, bunurile fiind puse sub sechestru. I-a spus că ceva nu este în regulă probabil, dar nu a intrat în detalii. El a spus că banii urmează a fi dați avocatului pentru a rezolva în judecată întrebarea cu sechestrul. I-a zis că nu deține suma de 15 000 euro, dar deoarece fratele său păstrează la el niște bani, ar putea să-i împrumute doar 10 000 euro pe un termen scurt, dar la prima solicitare să-i întoarcă. A doua zi s-au întâlnit tot pe str. Calea Basarabiei, unde i-a transmis banii. Benderschi Valeriu i-a numărat, erau în automobilul acestuia, după care a plecat ...Atunci când a împrumutat banii, Benderschi Valeriu i-a explicat că atunci când a procurat imobilele, erau cu actele în regulă, pe urmă s-a constatat că sunt aplicate sechestrul pe imobile. De cine au fost aplicate sechestrul, nu i-a comunicat, nici nu a intrat în detalii, nu-l interesa. Suma de 10 000 euro nu a fost declarată organului fiscal de către fratele său.”*, iar martorul Ursu Valentin, care fiind audiat sub jurământ în ședința de judecată, a comunicat că *”circa 15 ani în urmă a făcut un împrumut de bani domnului Benderschi Valeriu. Ei sunt prieteni și având bani disponibili, i-a împrumutat suma de 5 000 de euro.”*

Subsecvent, martorul Marcu Petru confirmă că a împrumutat această sumă de bani anume în vederea „soluționării” unei probleme cu niște imobile, situate în mun. Chișinău, str. Varnița, prin intermediul unui avocat, avându-se în vedere cele 7 imobile înstrăinate din patrimoniul SA „Ex-Prod-Trans” și inculpatul Efros Vasile. De asemenea, se atestă corespunderea perioadei de timp de realizare a împrumutului între martorul Benderschi Valeriu și martorii Marcu Petru precum și Ursu Valentin cu perioada de timp de realizare a primirii sumei de bani de către inculpatul Efros Vasile de la martorul Benderschi Valeriu, adică primăvara anului 2010.

Transmiterea banilor către Efros Vasile este confirmată și prin declarațiile martorului Șchiopu Elena: *„în primăvara anului 2010 a fost anunțată de dl Valeriu Benderschi că se va apropia un domn să îi dea niște bani. Benderschi Valeriu i-a adus banii în lei și i-a convertit în 10 000 euro, iar peste câteva zile s-a apropiat o persoană, s-a prezentat ca Efros Vasile, spunând că i se va transmite ceva din partea lui Benderschi Valeriu. Benderschi Valeriu a fost telefonat, anunțat că persoana s-a apropiat și i s-a confirmat transmiterea sumei persoanei date, fără a semna vreun document suplimentar pentru încasarea mijloacelor bănești. ... Benderschi Valeriu i-a comunicat doar numele persoanei. Îl recunoaște în persoana domnului Efros Vasile pe domnul din sală. ... Precizează că atunci când Efros Vasile s-a apropiat, ea l-a contactat pe Benderschi Valeriu, după ce a dat banii, nu a raportat nimic... Benderschi Valeriu i-a dat banii în lei, dar echivalentul în valută era rotundă - 10 000 de euro. Nu poate spune în câte ture a schimbat banii, dar pe str. Calea Ieșilor erau 3-4 schimburi valutare. A mers o singură dată, dar la mai multe schimburi valutare. ”*

Declarațiile martorului Zama Vitalie confirmă declarațiile martorului Benderschi Valeriu și probează faptul că SRL „Mobvaro-M” a înaintat o cerere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, întocmită de către avocatul Zama Vitalie, relație intermediată de către Efros Vasile.

Astfel, se adevărește implicarea în caz a lui Efros Vasile. ” Este vorba despre o adresare la Curtea Europeană a companiei SRL "Mobvaro-M", mulți ani în urmă a fost adresarea, nu mai ține minte, personal a pregătit cererea introductivă și ea a fost depusă la Curte. Contract de prestare a serviciilor cu compania SRL "Mobvaro-M" nu ține minte dacă a avut, a fost în perioada anilor 2010-2011, nu ține minte cu exactitate, au trecut 15 ani. Discuția și colaborarea cu compania SRL "Mobvaro-M" a avut loc prin intermediul domnului Vasile Efros. Până la colaborarea cu SRL "Mobvaro-M", a discutat mai întâi cu Vasile Efros, așa își aduce aminte ... Materialele pe baza căreia a fost pregătită cererea pentru Curtea Europeană au fost furnizate dacă nu greșește de domnul Vasile Efros. La perfectarea acestei cereri nu ține minte dacă a fost implicat și domnul Vasile Efros. Presupune că îi comunica lui Vasile Efros despre întocmirea sau depunerea acestei cereri. Pentru acest serviciu nu ține minte dacă a fost remunerat. ”

Declarațiile martorului Bordian Mariana, vin să confirme că „dosarul respectiv se tergiversa neîntemeiat și la acel moment cineva, nu cunoaște cine, i-a recomandat lui Benderschi Valeriu o persoană pe nume Efros Vasile, care are influență asupra persoanelor decidente care examinează plângerea depusă împotriva lui Iscolinîi Dmitrii și că ar putea urgenta examinarea plângerii și eventual obținerea unei hotărâri legale pe cauza civilă. De asemenea, Benderschi Valeriu i-a comunicat că i-a transmis lui Efros Vasile mijloace financiare în sumă de 25 000 euro în două tranșe, o tranșă prin intermediul unei persoane angajate în compania SRL "Mobvaro-M", iar altă tranșă în mărime de 15 000 euro i-a transmis personal. După ce i-a spus acest fapt, i-a comunicat că aceste acțiuni nu sunt legale, deoarece conform probatoriului era dovedită învinuirea lui Iscolinîi Dmitrii, iar ulterior probele respective puteau sta la baza hotărârii în cauza civilă. Așa este procedura, cu drepturi, obligații, prevederi legale, iar mijloacele financiare transmise de către Benderschi Valeriu lui Efros Vasile nu-și au necesitatea și reflectarea. Totodată, i-a sugerat să depună un autodenunț referitor la aceste acțiuni de transmitere a mijloacelor financiare de către Benderschi Valeriu către Efros Vasile.

Confirmă că personal a participat în cauza penală a lui Iscolinîi Dmitrii din partea SRL "Mobvaro-M" și pe cauza civilă, de asemenea, a reprezentat SRL "Mobvaro-M". În perioada anilor 2008-2009 au fost intentate aceste cauze, exact nu poate spune. Anterior au mai reprezentat SRL "Mobvaro-M" angajatul Ovidiu, numele de familie nu și-l poate aminti, și Inga Tihon. Nu-i sunt cunoscute asemenea informații, dar din dosarul penal de învinuire a lui Iscolinîi Dmitrii și cauza civilă de anulare a contractelor, personal careva acte, procuri sau mandate ale lui Efros Vasile nu a depistat. .... aproximativ în anul 2008-2009 a fost intentată cauza civilă. Cauza penală la fel, nu-și amintește exact, doar anul 2008-2009. ... Reiterează că i-a fost cunoscut faptul transmiterii banilor, în prima jumătate a anului 2017. Ulterior i-a fost cunoscut faptul că a fost depus un autodenunț în privința lui Efros Vasile. Cunoaște că Valeriu Bendeschi a depus autodenunț, fiindcă acesta se depune de către subiect, altceva nu cunoaște. ”

Declarațiile martorului Bordian Mariana confirmă declarațiile martorilor Benderschi Valeriu și Zama Vitalie și probează faptul că SRL „Mobvaro-M” a participat în cadrul a două procese judiciare, unul civil și altul penal, ambele legate de înstrăinarea a 7 imobile din patrimoniul SA „Ex-Prod-Trans” (în trecut – SA „Transcereale”), inițial procesul civil fiind pierdut, iar ulterior fiind reluat. De asemenea, se atestă că Benderschi Valeriu a încercat să soluționeze pe o altă cale problema cu cele 7 imobile și i-a dat lui Efros Vasile bani în două tranșe în cuantum de 10 000 euro și, respectiv, 15 000 euro.

Despre transmiterea banilor lui Efros Vasile și faptul că problema lui Benderschi Valeriu nu a fost soluționată este confirmată suplimentar prin declarațiile lui David Iulian „... Benderschi Valeriu nu i-a dat detalii despre discuțiile cu Efros Vasile, i-a spus că a dat bani, dar nu s-a

*rezolvat nimic, nu i-a spus câți bani au fost dați. Bani au fost dați de Benderschi Valeriu lui Efros Vasile. Nu a cunoscut detaliile, la început doar a cunoscut despre faptul că e vorba despre un bun imobil și atât. Nu i-a comunicat dacă a reușit să rezolve problema invocată, cu un an în urmă a avut o întrebare de la colegi care a fost problema, respectiv l-a telefonat pe Benderschi Valeriu și l-a întrebat cu ce s-a ajuns la final, acesta i-a spus că în afară de aspectul moral, mai este și financiar de 25 000 de euro, așa i-a spus prin telefon.”*

Procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 18.01.2019 și anexa la acesta - stenograma comunicărilor ambientale între Benderschi Valeriu și Efros Vasile confirmă declarațiile martorului Benderschi Valeriu și probează indirect faptul că Efros Vasile a primit bani de la Benderschi Valeriu, or, la solicitarea celui din urmă de a-i fi întorși banii, Efros Vasile nu neagă existența unei datorii. Mai mult ca atât, în vederea clarificării respectivei probleme cu caracter pecuniar, cei doi, Efros Vasile și Benderschi Valeriu, s-au înțeles să petreacă o nouă întâlnire la McDonald's, Zity Mall. În context, de menționat este că între cei doi nu au existat și nu există alte raporturi decât cele legate de transmiterea sumei de bani în mărime de 25 000 euro. Totodată, Benderschi Valeriu menționează că banii s-au dat, însă problema nu s-a rezolvat, adică a fost achitată remunerația ilicită, însă influența promisă nu s-a realizat, ceea ce Efros Vasile de asemenea nu infirmă.

Instanța nu poate neglija faptul că pentru a da credibilitate acțiunilor sale și pentru a descuraja martorul Benderschi Valeriu să acționeze împotriva sa din cauza nemulțumirii că problema nu-i este soluționată, inculpatul Efros Vasile a încheiat contractul de asistență juridică din 01.01.2011 (act Anexat la declarațiile martorului Benderschi date în ședința de judecată). Instanța remarcă faptul că deși a fost încheiat acest contract în valoare de 10 mii lei lunar, inculpatul nu a acordat asistență juridică SRL "Mobvaro-M", respectiv nu a fost achitată careva remunerație în temeiul acestui contract.

Probele acumulate la caz au stabilit prezența laturii obiective în acțiunile inculpatului Efros Vasile, care se manifestă prin pretinderea și primirea sumei de 25 000 euro, susținând că are influență asupra judecătorilor și procurorilor în gestiunea cărora erau cauzele penale și civile privind înstrăinarea ilegală a 7 imobile ce au aparținut SA „Ex-Prod-Trans”, ca în termen de 6 luni de zile, să fie finalizate cauzele respective în favoarea lui Valeriu Benderschi, astfel încât să fie redobândită proprietatea asupra celor 7 imobile, care au fost achiziționate de la Agenția Proprietății Publice de către întreprinderea SRL „Mobvaro-M”.

Potrivit art.126 alin.(1<sup>1</sup>) Cod penal, se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Urmează a menționa că potrivit Hotărârii Guvernului nr.773 din 27.11.2009 cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2010, a fost aprobat în mărime de 2950 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

În speță, suma de 25000,0 Euro la momentul transmiterii lui Efros Vasile constituia echivalentul a 424 500 lei și reprezintă 143,89 salarii medii pe economie, reprezentând proporții deosebit de mari.

Infrațiunea prevăzută la art. 326 alin. (3) din Codul penal este una formală și se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează fapta de trafic de influență, adică din momentul pretinderii, acceptării, primirii în întregime a remunerației ilicite.

Infracțiunea prevăzută la art. 326 din Codul penal se va avea în vedere la încadrare, dacă traficanțul de influență nu a exercitat influența (deși avea intenția) asupra factorului de decizie (persoană publică, persoană cu funcție de demnitate publică, persoană publică străină sau funcționar internațional).

**Latura subiectivă** a infracțiunii specificate se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

*Scopul* infracțiunii analizate este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative: 1) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 2) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 3) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 4) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită. Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme.

Astfel, în urma analizei întregului ansamblu de probe și a circumstanțelor de fapt și de drept prezentate mai sus, se constată existența unei intenții directe de a comite fapta prejudiciabilă. Inculpatul Efros Vasile a desfășurat acțiuni directe, conștient și deliberat, cu scopul de a crea o percepție falsă pentru martorul Benderschi Valeriu, că îi va fi redobândită proprietatea asupra celor 7 imobile, care au fost achiziționate de la Agenția Proprietății Publice de către întreprinderea SRL "Mobvaro-M".

Prin urmare, în această cauză, intenția inculpatului Efros Vasile de a obține remunerația necuvenită de la Benderschi Valeriu, pretinzând că exercită influență asupra funcționarilor publici și de demnitate publică, inclusiv judecătorii și procurorii în gestiunea cărora erau cauzele penale și civile privind înstrăinarea ilegală a 7 imobile ce au aparținut SA "Ex-Prod-Trans", este clar demonstrată.

În cazul de față, circumstanțele stabilite de instanță se bazează pe informații detaliate obținute prin mijloace de probă autentice, care, coroborate între ele, furnizează date veridice, fără a fi identificate inadvertențe esențiale sau semnificative care să ridice dubii unui observator obiectiv.

Astfel, că în cazul din speță instanța de judecată apreciază că sunt întrunite semnele laturii subiective a infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(3) Cod penal.

**Subiectul** infracțiunii la caz, este persoana fizică care la momentul săvârșirii faptei a împlinit vârsta de 16 ani, în ipoteza prevăzută de art. 326 alin. (3) din Cod penal, în corespundere cu art. 21 Cod penal.

La caz, inculpatul Efros Vasile, întrunește condițiile subiectului infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, fiind persoană responsabilă, care a fost identificată potrivit extrasului din Registrul de Stat al Populației, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, fără antecedente penale.

Raționând asupra necesității tragerii la răspundere penală a inculpatului pentru fapta sa care se califică conform art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal al RM, instanța de judecată reține că potrivit

art.50 Cod Penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Potrivit prevederilor art.53 din Codul Penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: a) minorilor; b) tragerii la răspundere contravențională; c) renunțării de bună voie la săvârșirea infracțiunii; d) căinței active; e) schimbării situației; f) liberării condiționate; g) prescripției de tragere la răspundere penală.

Conform prevederilor art.60 alin.(1) lit.c) Cod Penal (în vigoare la momentul comiterii faptei), persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 15 ani de la săvârșirea unei infracțiuni grave.

Articolul 60 la alin.(2) - (5) Cod Penal (în vigoare la momentul comiterii faptei) prevede că prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerei definitive a hotărârii instanței de judecată. În cazul săvârșirii de către persoană a unei noi infracțiuni, prescripția se calculează pentru fiecare infracțiune separat. Prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi. Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

În conformitate cu prevederile art.275 pct.4) din CPP, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Potrivit prevederilor art.332 alin.(1) și (5) CPP, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5 - 9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul Penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art.275 pct.4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

Instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art.16 alin.(4) Cod Penal, infracțiunea stabilită de art.326 alin.(3) Cod Penal este o infracțiune gravă.

Luând în considerație momentul comiterii faptelor constatate prin prezenta sentință (primăvara anului 2010), cu referire la prevederile art.60 alin.(1) lit.c) Cod Penal, deoarece termenul de prescripție de atragere a inculpatului Efros Vasile la răspundere penală (15 ani) pentru faptele descrise în prezenta sentință, a expirat în primăvara anului 2025 (01.03.2010-31.05.2010), ținând cont de prevederile art.53 pct.g) din Codul Penal al RM, instanța de judecată consideră necesar de a libera inculpatul Efros Vasile de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În această ordine de idei, urmează a menționa că potrivit art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă, fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul Penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul Penal sau al expirării termenului de prescripție.

Instanța de judecată atenționează că acțiunile ilicite au fost comise în perioada 01.03.2010-31.05.2010, astfel încât la momentul judecării cauzei, au expirat mai mult de 15 ani de la săvârșirea infracțiunii, motiv pentru care Efros Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal, prin prisma prevederilor art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, urmează să fie liberat de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art.60 Cod Penal.

În ședința preliminară, partea apărării a înaintat mai multe cererii și anume: nulitatea rechizitoriului în dosarul penal nr.2018970589; emiterea sentinței de încetare în temeiul art.275 alin.(9) CPP; emiterea sentinței de încetare în temeiul art.275 alin.(8) CPP și constatarea nulității ordonanței de pornire a dosarului penal nr. 2018970589; emiterea sentinței de încetare în temeiul art.275 alin.(8), (9) CPP; emiterea sentinței de încetare în temeiul art.275 alin.(8), (9) CPP, cu scoaterea persoanei de sub urmărire penală datorită termenelor reglementate de art.63 alin.(2) CPP; emiterea sentinței de încetare în temeiul art.275 alin.(8) CPP, cu scoaterea persoanei de sub urmărire penală datorită termenelor reglementate de art.63 alin.(2) CPP; constatarea faptului că termenul de menținere în calitate de bănuita expirat la 09.01.2019, emiterea sentinței de încetare în temeiul art.275 alin.(8), (9) CPP; constatarea nulității și anularea ordonanței de pornire a dosarului penal nr. 2018970589, lovită de nulitate absolută potrivit art.251 alin(2) CPP și emiterea sentinței de încetare a procesului penal în temeiul art.275 alin. (9), 391 alin.(6) CPP; anularea actelor procesuale emise de organul de urmărire penală în dosarul penal nr.2018970589; constatarea nulității procesului-verbal de primire a autodenunțului din 14.08.2018, emiterea sentinței de încetare a procesului penal în temeiul art.275 alin. (9), 391 alin.(6) CPP; constatarea cu anularea acțiunilor procesuale ale o.u.p. privind recunoașterea după fotografie, a procesului-verbal de audiere a martorului Schiopu Elena, excluderea acestor probe din dosar; încetarea cauzei penale de învinuire a cet. Efros Vasile \*\*\*\*\*, a.n.\*\*\*\*\*, de comitere a infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal al RM; constatarea nulității autodenunțului depus repetat de Benderschi Valeriu, emiterea sentinței de încetare a procesului penal în temeiul art.275 alin. (8), (9), 391 alin.(6) CPP; constatarea nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț din 21.11.2018, de învinuit din 18.02.2019; constatarea nulității ordonanței de punere sub învinuire, emiterea sentinței de încetare a procesului penal în temeiul art.275 alin. (1), (9), 284 CPP; constatarea nulității autodenunțului din 18.07.2018, emiterea sentinței de încetare a procesului penal în temeiul art.275 alin. (9), 391 alin.(6) CPP.

La acest capitol, instanța de judecată ține să precizeze că, conform prevederilor art. 6 al Convenției Europene, obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Însă această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora. Pertinentă în acest sens este și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului care a statuat că o instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil. (Hiro Balani vs Spania nr. 1021/2001 din 28 martie 2003).

Argumentele inculpatului și ale apărătorului său, conform cărora în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate și că învinuirile care i se aduc nu sunt fundamentate, iar statutul său de învinuit este determinat de faptul că a avut o afiliere politică și că dosarul ar fi o persecuție, urmează a fi respinse ca nefondate, or probe care să susțină această ipoteză instanței nu i—au fost prezentate. Or, toți martorii audiați în ședința de judecată, inclusiv martorul Zama Vitalie, au confirmat legătura inculpatului cu Benderschi Valeriu în aspectul soluționării ”problemei”.

În acest context, instanța concluzionează că probele examinate demonstrează pe deplin faptele imputate inculpatului, iar acesta a fost pe deplin conștient de rolul său în comiterea infracțiunii. Astfel, inculpatul a acționat cu intenție directă, având cunoștință de scopul său, realizând primirea banilor și întreprinzând acțiuni care vizau crearea impresiei că va soluționa ”problema”.

Prin urmare, instanța va respinge argumentele apărării, considerându-le neîntemeiate, deoarece nu sunt susținute de dovezi clare și concludente, iar comportamentul inculpatului indică o colaborare directă cu Benderschi Valeriu, în scopul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență.

Referitor la argumentele inculpatului și a apărătorului său potrivit cărora deși ordonanța de începere a urmăririi penale conține informații detaliate despre persoanele implicate, ordonanța de recunoaștere a lui Efros Vasile în calitate de învinuit a fost emisă la mai mult de trei luni de la demararea urmăririi penale, ceea ce ar duce la nulitatea actelor procesuale, în contextul pretensei încălcări a dreptului inculpatului prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată constată că cererea se referă la faptul că urmărirea penală a fost demarată la data de 22 august 2018, Efros Vasile fiind recunoscut în calitate de bănuیت prin ordonanța Procurorului în Procuratura Anticorupție din 21 noiembrie 2018, iar la 18.02.2019 a fost pus sub învinuire.

Relevantă este decizia de inadmisibilitate a Curții Constituționale nr. 25, din 29 martie 2018, privind excepția de neconstituționalitate a art. 63 alin. (1) pct. 1)-3) și alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală (recunoașterea calității de bănuیت a persoanei) menționează următoarele:

*„26. În speță, Curtea observă că articolul 63 alin. (1) din Codul de procedură penală stabilește că persoanei îi poate fi recunoscută calitatea de bănuیت doar dacă în privința acesteia a fost emis unul dintre următoarele acte procedurale: 1) procesul-verbal de reținere, 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate și 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت. De asemenea, potrivit pct. 3) din alin. (2) al aceluiași articol, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuیت mai mult de 3 luni sau mai mult de 6 luni doar persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate.*

*27. Astfel, Curtea reține că modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuیت reglementate de articolul 63 alin. (1) din Codul de procedură penală se referă la prima componentă a conceptului de „acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, și anume la „notificarea oficială, din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”.*

*29. Astfel, Curtea observă că soluția legislativă prevăzută de alin. (11) din art. 63 din cod reprezintă o excepție de la alin. (1) din același articol și corespunde celui de-a doilea element al noțiunii de „acuzatie în materie penală” în sensul Convenției, care se manifestă prin existența unor „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)”. Excepția menționată constă în faptul că, în cazul în care față de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acțiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situației persoanei, organele de urmărire penală au obligația de a recunoaște această persoană în calitate de bănuیت în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acțiuni procedurale.*

*34. Din cele menționate, Curtea relevă că aprecierea existenței sau a absenței unor „repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” reprezintă factorul determinant în procesul de calificare a percheziției atât sub aspectul unei „acuzatii în materie penală”, în*

*sensul art. 6 § 1 din Convenție, cât și sub aspectul dispozițiilor art. 63 alin. (1/1) din Codul de procedură penală.*

*35. În acest sens, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală și instanțelor de judecată competența de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acțiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situația persoanei și dacă, în consecință, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuît în sensul alin. (1/1) al art. 63 din Cod, având în vedere particularitățile fiecărui caz concret.”*

Referitor la nulitatea actelor invocate în special Ordonanța de punere sub învinuire, nerespectarea prevederilor art. 63 alin. (1/1) Cod de procedură penală, instanța constată că în cazul dat, urmărirea penală a fost pornită la 22.08.2018 „in rem” și nu „in personam”, după cum pretinde apărarea. În partea dispozitivă a ordonanței prin care a fost pornită urmărirea penală nu este indicat numele condamnatului. Simpla utilizare a numelui lui Efros Vasile în partea descriptivă, nu prezumă că, în privința acestuia au fost întreprinse acțiuni procesuale ce ar reprezenta repercusiuni importante pentru aceasta, or, în privința inculpatului nu au fost aplicate careva măsuri preventive sau alte repercusiuni.

Instanța constată că scurgerea termenului privind înaintarea învinuirii a început de la 21.11.2018, iar înaintarea acuzării a fost efectuată în termen de treiluni, conform art. 63 alin. (2), pct. 3) Cod procedură penală.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în materie penală noțiunea de acuzație are un sens autonom, aceasta fiind interpretată ca o notificare oficială care emană de la autoritatea competentă, prin care se înaintează un reproș de comitere a unei infracțiuni. Relevant este că această notificare nu trebuie să aibă o anumită formă, având acest caracter orice act implicit, care emană de la autoritatea de stat și care produce efecte importante asupra situației persoanei, conținând o acuzație penală implicită.

Deci, trebuie de reținut faptul că modalitățile de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuît reglementate de art. 63 alin. (1) din Codul de procedură penală, presupun în sensul Convenției notificarea oficială din partea autorităților competente, privind suspiciunile referitoare la comiterea faptei penale.

Având în vedere cele relatate instanța de judecată apreciază că în speță, nu a fost demonstrat lezarea drepturilor inculpatului Efros Vasile, de către ultimul nefiind prezentate probe care ar demonstra necesitatea și temeiurile de anulare a actelor procesuale invocate de inculpat și apărătorul acestuia.

Privitor la nulitățile actelor: autodenunț, nulității și anularea ordonanței de pornire, anularea acțiunilor procesuale ale o.u.p. privind recunoașterea după fotografie, a procesului-verbal de audiere a martorului Schiopu Elena, etc., instanța reține pertinente următoarele norme de drept.

#### **Articolul 251. Efectele nulității**

*(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților.*

*(2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea și actul declarat nul.*

*(3) În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată dispune, atunci când este necesar și dacă este posibil, refacerea aceluia act cu respectarea dispozițiilor legale.”*

#### **Articolul 251<sup>1</sup>. Nulitățile absolute**

*(1) Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind:*

- a) compunerea completului de judecată;*
- b) competența instanțelor judecătorești după calitatea persoanei;*
- c) publicitatea ședinței de judecată;*
- d) participarea părților în cazurile obligatorii;*
- e) prezența interpretului, traducătorului, dacă este obligatorie potrivit legii.*

*(2) Nulitatea absolută se constată din oficiu sau la cerere.*

*(3) Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin.(1) poate fi invocată la orice etapă a procesului penal.*

**Articolul 251<sup>2</sup>.** *Nulitățile relative*

*(1) Încălcarea dispozițiilor legale, altele decât cele prevăzute la art.251<sup>1</sup>, determină nulitatea actului în cazul în care a fost afectat caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților.*

*(2) Nulitatea relativă poate fi invocată de procuror, bănuیت, învinuit, inculpat, de celelalte părți în cazul în care există un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate.*

*(3) Nulitatea relativă se invocă:*

- a) în cursul urmăririi penale – în timpul sau imediat după efectuarea actului ori, cel târziu, la terminarea urmăririi penale, când partea ia cunoștință de materialele dosarului;*
- b) în instanța de judecată – numai pentru probele care sunt prezentate nemijlocit în instanță.*

*(4) Prin derogare de la alin.(3), în cazul în care, din motive întemeiate, partea nu a avut posibilitatea de a lua cunoștință de materialele urmăririi penale până la trimiterea cauzei în judecată, nulitatea relativă poate fi invocată în instanța de judecată.*

*(5) Nulitatea relativă nu se aplică și nu duce la anularea actului în cazul în care persoana interesată nu a invocat-o în termenul prevăzut de lege.*

La momentul efectuării acțiunilor procesuale (2018-2019), prevederile legale referitoare la nulitatea actelor procedural erau următoarele:

**Articolul 251.** *Efectele nulității*

*(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.*

*(2) Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acestuia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.*

*(3) Nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.*

*(4) Încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.*

La caz, desi apărarea a invocat nulitatea unor acțiuni procesuale, se constată că argumentele care să se încadreze în nulități absolute nu au fost justificate.

Mai mult, simplul dezacord cu anumite acțiuni nu pot fi reținute ca circumstanțe care să ducă la nulitatea relativă. Apărarea nu a invocat care drepturi și interese ocrotite de lege au fost afectate, precum și care au fost acele încălcări ale normelor procesuale penale pe care apărarea își bazează poziția de nulitate.

Referitor la ordonanța de pornire a urmăririi penale, instanța reține că potrivit art.252 Cod de procedură penală, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia.

Subsecvent, în circumstanțele în care bănuiala rezonabilă de comitere a unei infracțiuni a fost confirmată în cadrul cercetării judecatorești, instanța reține că acest act procesual a fost în scopul propus de lege stipulate la art.2 Cod penal.

Instanței nu i-au fost prezentate argumente plauzibile care să răstoarne prezumția legalității.

Referitor la solicitarea nulității actului de sesizare și anume a rechizitoriului, instanța o consideră neîntemeiată, reținând că în temeiul art. 297 alin. (1) din Codul de procedură penală, cauza se trimite în judecată de către procurorul care a întocmit rechizitoriul, și doar instanței de judecată le revine sarcina stabilirii în fiecare caz particular a sancțiunii în cazul încălcării unor prevederi referitoare la întocmirea rechizitoriului și, respectiv, a efectelor (e.g. dacă încălcarea normelor procesuale penale nu poate fi înlăturată decât prin anularea celui act). De asemenea, instanțelor le revine sarcina de a asigura în fiecare caz particular ca dreptul la apărare al persoanei să fie practic și efectiv și, în consecință, să asigure caracterul echitabil al procesului penal.

În asemenea circumstanțe instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Efros Vasile a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, chiar abținându-se în temeiul art. 297 alin. (2) CPP, de a lua cunoștință de materialele cauzei penale, ultimului în cadrul examinării cauzei i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de aceștia într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit, iar în asemenea circumstanțe argumentele apărării sunt nefondate, urmând a fi respinse ca neîntemeiate. La caz instanța de judecată reține că actele procedurale conțin elementele esențiale ale infracțiunii prevăzute de art. 326 CP RM, inclusiv descrierea faptelor, probele administrate și încadrarea juridică corespunzătoare prin prisma elementelor infracțiunii, erori sau încălcări care să implice careva ingerințe grave în drepturile inculpatului nu au fost constatate.

Pe cale de consecință, cereri apărării se apreciază ca fiind absolut neîntemeiate.

De către acuzatorul de stat, în dezbateri judiciare a fost solicitată confiscarea specială în temeiul art. 106 alin. (2) lit. b) din Codul penal, a mijloacelor bănești în sumă de 25000,0 Euro din contul inculpatului în beneficiul Statului, ca bunuri rezultate din infracțiunile comise de acesta.

Potrivit art. 106 alin. (1) și (2), lit. b) din Codul penal, sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare), rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri, iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

De asemenea, în conformitate cu art. 229/4 din Codul de procedură penală, confiscarea specială a bunurilor infracționale, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiuni se dispun prin hotărârea instanței de judecată în condițiile prezentului cod și ale Codului penal.

Conform art. 388 alin. (2) din Codul de procedură penală, la pronunțarea sentinței cu confiscarea specială a bunurilor persoanei condamnate, instanța de judecată ia măsuri pentru a asigura confiscarea acestora, dacă asemenea măsuri nu au fost luate anterior și potrivit art. 397 pct. 2) din același cod, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la confiscarea specială.

Prin confiscare se înțelege acțiunea de a confisca și rezultatul ei, adică presupune trecerea gratuită (ca măsură de siguranță sau ca sancțiune) în patrimoniul statului, în temeiul unei hotărâri judecătorești, a unui bun sau a tuturor bunurilor care aparțin unei persoane. Pot fi confiscate numai în condițiile legii bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni.

Confiscarea specială ca măsură de siguranță, spre deosebire de pedeapsa penală, nu constituie o consecință a răspunderii penale, nu depinde de gravitatea prejudiciabilă a faptei comise, ea poate fi aplicată chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă penală. Este menită să înlăture starea de pericol pusă în evidență prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni. Spre deosebire de celelalte măsuri de siguranță, îndreptate împotriva stării de pericol pentru societate al unor persoane, măsura confiscării speciale este destinată să înlăture o stare de pericol produsă de anumite „bunuri”.

Confiscarea specială este o măsură de siguranță de drept penal cu caracter patrimonial care constă în trecerea în patrimoniul statului a unor bunuri sau valori care au servit la săvârșirea faptei penale sau au rezultat din săvârșirea acesteia, ori sunt deținute contrar legii. Ea se face în scopul excluderii pericolului de a fi săvârșite noi fapte penale.

Astfel, pentru a aplica confiscarea specială este necesar a se constata că: 1) făptuitorul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, indiferent dacă el a fost pedepsit penal sau absolvit de răspunderea penală în condițiile legii (în cazul minorilor, persoanelor incapabile etc.); 2) făptuitorul a utilizat obiecte, lucruri pentru săvârșirea infracțiunii care aparțin lui sau complicilor la infracțiune; 3) făptuitorul a dobândit produse prin fapta penală săvârșită, realizând latura obiectivă a infracțiunii. În acest caz pot fi confiscate bunurile dobândite în urma activității criminale.

Așadar, instanța apreciind probele în ședință de judecată, a constatat în prezenta sentință interesul material al inculpatului Efros Vasile în contextul săvârșirii infracțiunii incriminate, care a realizat latura obiectivă a acesteia prin pretinderea și primirea mijloacelor bănești.

Or, în cadrul examinării cauzei, a fost stabilit în mod cert faptul că la caz, de către Benderschi Valeriu a fost transmis lui Efros Vasile suma de 25 mii Euro, fapte reținute din probele administrate la caz, cât și prin realizarea scopului urmărit, ce atestă faptul că inculpatul a obținut un venit în urma acestor fapte. În aceste condiții, instanța reține drept întemeiată cererea acuzării în această parte și va dispune confiscarea specială din contul lui Efros Vasile în beneficiul Statului, a contravalorii mijloacelor bănești, în total suma de 25.000,0 Euro, echivalentul în lei MD conform cursului oficial al BNM la momentul executării obligației.

Conform prevederilor art.385 alin.(1) pct.12 Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor.

Potrivit art.202 alin.(1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală, din oficiu, sau instanța de judecată, la cererea motivată a părților, poate lua, în cursul procesului penal, măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, de acțiunea civilă, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, pentru garantarea executării pedepsei amenzii și pentru compensarea cheltuielilor de judecată.

La caz, se reține că prin încheierea și mandatul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 02 august 2019 s-a dispus autorizarea aplicării sechestrului asupra bunului imobil care aparține cu drept de proprietate, cât și în calitate de beneficiar efectiv lui Efros Vasile terenul cu nr. cadastral 3129220.2737, cu suprafața de 0,05085 ha, amplasat în r-nul Criuleni, sat.Măgdăcești, obținut în baza contractului de donație nr.482 din 01.02.2016, al cărui preț de piață, conform raportului de evaluare nr.241/UI/24 din 15.04.2024 (f.d.157-172, vol.6) constituie 724500 lei.

Reieșind din soluția adoptată în speță, în vederea garantării executării sentinței în partea ce ține de confiscarea specială, instanța consideră că este necesară menținerea sechestrului aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr. 12-796/19 din 02 august 2019, asupra terenului cu nr. cadastral 3129220.2737, cu suprafața de 0,05085 ha, amplasat în r-nul Criuleni, sat.Măgdăcești, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. art.341, 364 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală, instanța de judecată, -

### **H O T Ă R Ă Ș T E:**

**Efros Vasile \*\*\*\*\***, născut la \*\*\*\*\*, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(3) lit.a) Cod Penal al RM (în redacția valabilă la momentul comiterii faptei - 01.03.2010-31.05.2010) și se liberează de pedeapsă penală în legătură cu intervenirea prescripției atragerii la răspundere penală, prevăzută de art.60 alin.(1) lit.c) Cod Penal al RM.

Se aplică confiscarea specială prin încasarea din contul lui Efros Vasile în beneficiul bugetului de Stat a mijloacelor bănești în cuantum de 25.000,0 Euro, echivalentul în lei MD conform cursului oficial al BNM la momentul executării obligației, cu titlu de contravaloare a mijloacelor bănești rezultate din infracțiune.

Se menține sechestrul aplicat încheierea și mandatul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.12-796/19 din 02 august 2019 terenul cu nr. cadastral 3129220.2737, cu suprafața de 0,05085 ha, amplasat în r-nul Criuleni, sat.Măgdăcești, până la executarea integrală a sentinței în partea confiscării speciale.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Sentința motivată pronunțată public la 26 ianuarie 2026.

**Președintele ședinței,  
judecătorul**

**Vasilisa Muntean**